

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBANYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

V. ÉVFOLYAM, 6. SZÁM

ÁRA: 80 FILLÉR

1968. JÚNIUS

A tartalomból

Kit tekintünk vezetőnek? | Ötös névadó

Lövészeten | „Mostohák” a gyenge csapatok?

Havi 30 ezer köbméter víz | Nő, család, munka

Jó, hogy van... | A dolgozók „kis” ügyei

13-|-1

Sikeres munkavédelmi vetélkedő

A vállalat Szakszervezeti Bizottsága, valamint vezetősége a balesetek csökkentése érdekében feladatult tűzte, hogy minden üzemből munkavédelmi vetélkedőt kell szervezni a dolgozók minél nagyobb számmal való részvételével. Üzemünkben munkavédelmi totó szerveztünk, erre igyekeztünk dolgozóink széles körét bevonni, azért, hogy a munkavédelmi kérdésekkel, mint alapvető kérdésekkel lehetőleg minden dolgozó foglalkozzon. A vetélkedő első része május 11-én befejeződött.

Az egyes munkaterületekre összeállított munkavédelmi totók értékelése során az alábbi eredmények születtek: Vajvög: beérkezett 193, bányafúrás: 52, szállítás: 94, gépészet: 60 kitöltött totószelvény. A vajvög dolgozók közül a legjobb totószelvények közül 13-1 találatot 11 fő, 12 találatot 20 fő ért el. A főbb dolgozó 11, vagy ennél kevesebb találatot ért el. A döntőbe jutott 32 fő május 17-én vetélkedett tovább a vállalat döntőbe való jutásért, amely az üzem tanácstermében került megrendezésre. A bányafúrás dolgozói közül 13-1 találatot 10 fő, 13 találatot 7 fő, 12 találatot 8 fő ért el. 11 vagy ennél kevesebb találatot 27 fő ért be. A döntőbe jutott 25 fő további vetélkedőjét május 21-én tartották az üzem tanácstermében. A szállítási dolgozók közül 13-1 találatot 48 fő ért el, mely bekerült a május 28-án tartandó döntőbe, ahol külön vetélkedő kerül megrendezésre és ezen a vetélkedőn legjobb eredményt elérő 20 fő jut tovább az üzemi döntőbe. A gépészet dolgozói közül 13-1 találatot 2 fő, 11 találatot 2 fő, 10 találatot 2 fő, és 9 találatot 4 fő ért el. Ezzel az eredményekkel összesen tízen kerültek a május 24-én részükre megrendezendő döntőbe.

A döntőre mind a négy csoportban alapvető munkavédelmi szabályokat dolgoztak ki az érintett részlegvezetők, akik egyben tagjai a zsűrinek. Az állandó zsűritagok a munkavédelmi megbízottból, biztonsági mérnökötől, valamint főtechnológusból és az üzem műszaki tükarából tevődnek össze. A zsűri elnöke az üzem műszaki tükára. A döntők értékelésére május 31-én kerül sor. A végleges eredmény minden részlegre kerül, minden szakban kihirdetésre kerül, hogy arról az üzem valamennyi dolgozója tájékozódva legyen.

Az üzem Szakszervezeti Bizottsága és az Üzemvezetőség együttesen biztosította, hogy csoportonként 1 000-1 000 Ft jutalom kerülhessen kifizetésre az I-III. helyezetti körből 500 és 300, valamint 200 Ft-os összegben az elért helyezések szerint. Minden csoportból az első két helyezetti jut a vállalati döntőbe. Mindezen túlmenően a legjobb eredményt elért KISZ-tagokat az üzem KISZ-csúcsvezetősége külön jutalommal részesíti.

A beérkezett eredményekből kitűnik, hogy az üzem dolgozóinak túlnyomó része foglalkozott a munkavédelmi kérdésekkel. A vetélkedő célja az volt, hogy a dolgozókkal felélesztessük a munkahelyekre vonatkozó szolgálati utasításokban foglaltakat, hogy ezeket a munka végzése során felhasználják a balesetek csökkentése érdekében. E vetélkedő az első részben elérte célját, eredményessége a későbbiekben, a baleseti mutatók csökkentésével kell hogy jelentkezzen.

Györkös József

Rövidített munkahét az ÉDÜ-ben

Nyilatkozatok, vélemények a sikeres áttérésről

Az ÉDÜ két éve foglalkozik azzal a problémával, hogy heti 6 napos termelés mellett tudja biztosítani éves tervfeladatát. Bár az elmúlt évben ismét felvetődött az üzem ilyenirányú javaslata, a körülmények még nem engedték meg, hogy az bevezetésre kerüljön. 1968. május 1-től kezdődően azonban az ÉDÜ dolgozóinak 2/3 részét érintő, 6 napos üzemelési időre tértek át. A 6 napos munkahetek bevezetése ez évben már szinte objektív feltételként jelentkezett, ugyanis az üzem évek során az eredeti tervezett kapacitását 150 százalékra emelte. Ezzel szemben a korábban felhalmozott bányatermék teljesen elfogyott és a bányák jelenlegi érctermelése feldolgozásra kerülhet úgy is, hogy a heti egyszerű üzemállást be lehet iktatni.

KOVÁCS BERTALAN főmérnök:

„Az említett üzemelési módra való áttérés nagy jelentőségű forintösszeg megtakarítást eredményez. Előzetes terveink alapján mintegy 4 millió forint összegű költségmegtakarításra számíthatunk. Ez a 4 millió forintos összeg részben a 38 fős létszámszökénységből, vagyis ennek a lét-

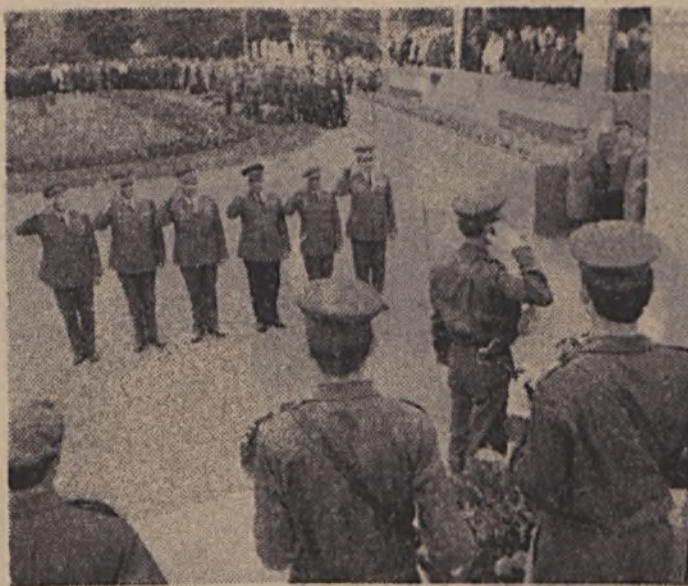
számnak bér és szociális juttatáskihatásából, nagymértékű energia megtakarításból és még egyéb számított költségkihatásból tevődik. Igaz, hogy ez évről 2 millió forintösszeg erejéig vállalatunk teresítette a számítások útján kihozott megtakarítást, de reméljük, hogy az ezen felül jelentkező összeget üzemünk eredményeként tudják majd be.”

LÁNG LÁSZLÓ szb-tükár:

„Fizikai dolgozóink körében igen nagy megelégedést váltott ki a 6 napos munkahétre való áttérés. Ez érthető, mert eddig a technológiai dolgozók minden ötödik vasárnapja volt csak szabad. Ezentúl megfelelő kéthavonként egyszer kell egy-egy dolgozónak vasárnap műszakot teljesíteni. Ebből következnek, hogy dolgozóink vasárnapi szabadidejüket családjuknak szentelik és úgy gondolom, hogy az új munkaszervezésre való áttérés legösszefőbb helyesítői dolgozóink családtagjai.

Két hónappal ezelőtt, amikor hírül vették dolgozóink az új munkaszervezést az üzemből, elterjedt, hogy az egyik termelői műszakot teljesen leépítik, s ezáltal nagyarányú létszámszökkenés következik be. Üzemünk Szakszervezeti Tanácsa és vállalatunk vezetői azonnal megtárgyalták a szociálpolitikai igen fontos ügyet. A megbeszélések eredménye: az új szervezés szerint sem kell egyetlen dolgozót elküldenünk.

„PIROS PÜNKÖSD PÉCSETT”

Május 19-én ünnepélyes keretek között emlékeztek meg Pécsen a 6-os gyalogezred felkelésének 50. évfordulójáról. Part-, állami és társadalmi szervek, a fegyveres alakulatok, az üzemek és intézmények képviselői koszorút helyeztek el a hősök emlékművénél.

Májusfák, léggömbök, vörös zászlók és transzparenszek rengetegében a város

Bányászaink a Rákóczi útról felkanyarodnak a Széchenyi tér irányában.

Májusfák, léggömbök, zászlók és transzparenszek rengetegében gyülekezett a Rákóczi úton a III. sz. bányauzem szocialista szállítási körlete. Mindenkinek a kabátján ott volt a kis piros szalag és izgatott, morajló beszélgetés közepette várták azt, hogy a menet elinduljon a tribün felé, ahol üzemünk és városunk vezetői várták a felvonulókat. A szállítási körlet vezetője és a felvigyázók szívélyes, baráti légkörrel fogadták a Szénbányászati Tröszt István-aknai szállítási körletének dolgozóit, akik 9 fővel hullámzó tömegben, szinte el-

sem lehet hinni, hogy ez a munkásosztály évtizedekkel ezelőtt nem ünnepelhetett, mert ádáz szemek figyelték minden megmozdulását. Hála és köszönet a Szovjetunióknak, szocialista hazánknak, népünknek, mely élni tudott függetlenségével s kiharcolta a politikai és egyéni jogait is. A felvonulók a disztribúción értek és azt hiszem mindenkinek nagyon kellemes és jó érzés volt, amikor a hangsbemondón keresztül a két-

Négy kis ünneplő a Sétatéren

DR. MOIZS REZSÓ tervcsoportvezető:

A 6 napos munkahétre való áttérés nemcsak a mi üzemünket, de a Szolgáltató Üzemet is kedvezően érintette. Lényegesen kevesebb erőgép és gépkocsi muszákra van szükség, nem beszélve arról, hogy az exkavátorkezelők és gépkocsi-vezetők is szabad vasárnapra rendelkeznek ezentúl. Erdemes volna — mivel komoly költségkihatású tényező, vállalati szinten — az időlegesen üzemmen kívül helyezett erőgépeket más vállalatok részére bérbeadni és ebből némi haszont szerezni. Hangsúlyoznom kell azt is, hogy amennyiben egyéb kooperációk úgy követelik, és üzemünk kapacitásunk kihasználására lehetőség van, a későbbiek folyamán esetleg ismét vissza kell térnünk a 7 napos, folyamatos munkahetekre. Egyelőre azonban ennek gyakorlati alapja még nincs.”

JÁVORI ISTVÁN személyzeti vezető:

„Az átszervezésnél legmesszebbmenőkig figyelembe vettük a humanitás elveit, mind a létszámszökkenést, mind az áttelepítés vonatkozásában. Rendkívül nagy eredménynek tartom, a szabad vasárnapok biztosítása meg fogja szüntetni az eddig nagymértékű fluktuációt és eredményesebb munkaerőgazdálkodást tudunk ezáltal biztosítani. A múltban gyakran előfordult, hogy 100-200 Ft-os bércsökkenés ellenére is más vállalatokhoz mentek dolgozóink, mert ott szabad vasárnapot biztosítottak részükre. Természetesen az új átszervezés lényegesen nagyobb munkaintenzitást és fegyelmet követel dolgozóinktól, műszaki vezetőinktől pedig az eddigieknél is komolyabb körültekintést. E téren derűlátók lehetünk, mert nagy tapasztalatokkal rendelkező műszaki kollektívánkra és fizikai törzsgárdánkra nyugodtan támaszkodhatunk.”

TÜNDÜK SÁNDOR üzemegységvezető:

„Ahoz, hogy a legapróbb hibákat is kiküszöböljük és szinkronizáljuk az üzemleállításokat és indulásokat, még további tapasztalatokra van szükségünk, de nyugodtan elmondhatom, hogy eddig azok a zökkenők, melyekre számítottunk, nem következtek be. Ez a tény is bizonyítja, hogy dolgozóink mindent elkövetnek: annak érdekében, hogy 6 napban végezhesék munkájukat. Az új csoportbeosztásnál jelentkeztek ugyan személyi problémák, de ez természetes is. Pálós János

vettek részt a mi demonstrációnkon. A megállapodás szerint ezt a politikai részvételt mi is viszonzottuk szintén 9 fővel. Nagyon szép lépés ez mind a két vállalat részéről a barátság, az egymáshoz való közelség méltó igazolása.

Aztán a zaj elcsendesedett és a menet elindult a Rákóczi úton és Bem utcán a Széchenyi-tér felé, és valóban szinte a „munka hadának a lépése dobogott”. Jó volt nézni a 12 fős sorokat, amint az üzem felirata után felsorakoztak. A transzparenszen, feliratokon ezeket olvashattuk: „Eljen május elseje, a munkásosztály nagy nemzetközi ünnepe, a proletár nemzetköziség nagy seregszemléje!” „Tiltakozunk az amerikaiak vietnami agressziója ellen!” Ahogy végignéztam a

szeres szocialista szállítási körlet dolgozóit külön is köszöntötték.

A felvonulás a Kioszk helyiségében baráti beszélgetéssel és sörözgetéssel ért véget.

Azt hiszem ennek az ünnepnek méltatását nem lehet tömörebben kifejezni, mint Ady Endre „Mióta ember néz az égre, vörös csillag volt a remény!”

Gida László

A május 1-i színpompás, lelkes, fegyelméleti felvonulását a Szakszervezetek Baranya megyei Tanácsa Elnöksége köszönetét fejezte ki vállalatunk dolgozóinak.

Idősebbek a fiatalokról — fiatalok önmagukról...

Szülői-családi nevelés

Fiatal vagyok még ahhoz, hogy a gyermeknevelésben és a fiatalok nevelésében nagyobb tapasztalattal rendelkezek, mégis megpróbálok egy-két gondolatot felvetni lapunk márciusi számában megjelent fiatalokról szóló cikk hatása nyomán.

A magas beosztású szülők gyermekeinek hozzáállása

Elsősorban a gyermekkori nevelést szeretném kiemelni, és ezen keresztül a szülői-családi nevelés lényegét, mivel a legfontosabbnak, a leglényegesebbnek tartom a fiatalok erkölcsi, politikai nevelésének már a gyermekkorból történő kiindulását.

Ismerőseim között van nagyon sok fiatal, kiknek szülei kommunisták, magas funkciókat töltenek be, viszont gyermekeik hozzáállásából, megnyilatkozásaikból mégsem tűnik ki, hogy valóban ők is a szülei nyomdokain akarnak haladni. Van közöttük olyan, aki mégcsak nem is KISZ-tag, — és ha KISZ-tag is — nagyon nehezen vesz részt a különböző rendezvényeken, közömbösséget mutat a társadalmi ügyek iránt, viszont szülei révén, előnyösebb helyzetbe jut, mint a többi fiatal. Az ilyen fiataloknál a szülői nevelés hiányán kívül nem hiszem, hogy más mentesítést fel lehetne hozni. Megtalálhatjuk azonban az ellenkezőjét is. Kommunisták, pozícióban lévők a szülők és gyermekeik is hasonló elveket vallanak, aktívak, lelkesek és nyíltan kimondják, hogy kommunista-vá akarnak válni, ezért a társadalomért, ezért az eszméért akarnak élni.

Személyes tapasztalatom volt, hogy az apa kérdőre vonta fiát, hogy volt-e KISZ-

taggyűlésen, KISZ-oktatáson és elbeszélgetett vele politikai kérdésekről. Kevés szülő van, aki ilyen kérdésekről is tárgyal gyermekével, nem tartja tárgyalópartnernek, és ha a gyermek kérdez is ilyen irányban, sok szülő elhárítja a kérdést — mondván, gyermek vagy még ehhez. Pedig sokkal szerencsésebb, ha magától a szülőtől kapja meg a gyermek az egyenes és helyes választ. Helytelen, ha teljesen az iskolára hagyjuk a gyermek ezirányú nevelését. A szülői felelősség kérdése merül fel akkor is, amikor keresettel nem rendelkező iskoláskorú gyermekek mulatozásra, italozásra szándékosan ad, mert ilyen is előfordul. Személyes tapasztalatom volt, hogy egy általam ismert gimnazista fiúkból és lányokból álló társaság a Kazinczy-étteremben literes mennyiségben rendelték konyakot, és nagy begyesen százakkal fizettek az éjszaka közepén. Tudtam, hogy nincs saját keresetük, csakis a szüleitől kaphatták a pénzt. Ebben az esetben a felszolgálónak sem szabadott volna kiszolgálni őket. A másik oldala a dolognak, hogy általában a borokat szokták literben kérni és nem a tömény italokat. Az ilyen körülmények vezetnek a könynyelmű élethez, a bűnözéshez, csavargáshoz. És ki segítette a fiatalokat ehhez? Maga a szülő. A statisztika mutatja, hogy a 13—20 év közötti fiúk és lányok közül sok bűnöző, csavargó, szélhámos, tévelygő kerül ki, és ezek közül sokat a szülői-családi nevelés hiánya, vagy helytelen volta vitt erre az útra. Hová vezet útjuk? Néhányan később megtalálják helyüket az életben, lesznek olyanok akik börtönből börtönbe, vagy a teljes megsemmisülésbe jutnak. Riasztóbbak, akik garázda életet folytatnak, hullágnakodnak, hogy kiélhessék

állati ösztöneiket, ezeknél csupán a fizikai erő jelenti az emberi értékrend alsó és felső határát. Vannak megévedtek, vannak beteges feltűnési mániában szenvedők, szellemileg elsatnyult, érzésben elembertelenedettek, de mindegyiknél fellelhetjük a családot, a szülői nevelés hiányát, — melyet nem elegendő az ifjúkorban elkezdni, hanem már gyermekkorban.

Legfontosabb a helyes világnézet kialakítása

Gyermekeink formálásánál is a legfontosabb a világnézet eltorzíthatatlan igazságán alapuló kialakítása. Könnyű ezt kimondani, de itt ütközik a vallás máig is megmaradt gyökerével és kispolgári nézetekkel.

A gyermek előtt több út áll, vagy a vallásos szülőktől idegenül el, vagy a tudományos tények és egyben az iskola ellen fordul, a rossz tanuló hanyavetésének útjára lép, és nem tudjuk ez az út hova vezet. Van egy másik út is, az opportunizmus. A gyermek rájön, hogy hol, mit kell mondania, hogy a templomban, iskolában, szülői házában, mivel biztosíthatja előnyös helyzetét. Mi az, ami az ilyen gyermeknek erkölcsi alapot, életeszmenyt, támaszt fog adni, amibe kapaszkodva úgy érezheti, hogy megállhatja az életben a helyét, hogy nincs egyedül?

Hosszú lenne ezekkel ellentétben a kommunista erkölcs mibenlétét kifejteni. Annyit mégis meg kell mondanunk: lehet-e magasabb életeszmeny annál, mint ami egy jobb, igazságosabb, emberségesebb világ építését tűzi ki célul? Lehet-e biztosabb erkölcsi mérték, mint az, ami az egyén értékét a közösségben való helytállás, a közönségért végzett munka mércéjén mérli le? A gyermek természetes állapota, hogy bizony a felnőttekben. Ezek védik, gondoskodnak róla, jót akarnak neki, és nyilván egymásnak is.

Eletünknek van értelme

Világunk jó világ, jól lehet benne élni. Ez a kép él a meg nem félemlített, meg nem zavart gyermekben, és ez rendjén is van. Hadd nézzem örömteli várakozással a jövőbe. Örizzük meg bizalmunkat, minden irányú érdeklődésüket. Legyenek tisztában azzal, hogy van értelmük életünknek, van értelmük az útnak ami felé társadalmunk halad.

Ezeket a tulajdonságokat az iskola és társadalmi nevelés kívül leghatásosabban és legeredményesebben a szülő, család alakíthatja ki a gyermekben, hogy felnőve kommunista társadalmunkért dolgozzanak, éljenek, tanuljanak.

Halász István

Gratulálunk Rácz Gyula elvtársnak

A Szakszervezetek Országos Tanácsa Elnöksége a magyar szakszervezeti mozgalomban elért sok éves eredményes tevékenységének elismerésül Rácz Gyula elvtársnak — vállalatunk szakszervezeti bizottsága titkárnak — a „Szakszervezeti munkaért” kitüntető jelvény arany fokozatát adományozta.

A kitüntetést a napokban Budapestben Simon Antal elvtárs a Bányaiipari Dolgozók Szakszervezetének főtárháza adta át.

Gratulálunk Rácz elvtársnak a magas kitüntetéshez és kívánjuk, hogy a vállalat dolgozóinak munkáért és életkörülményeinek javítására, kollektív és egyéni érdekvédelmében még hosszú ideig jó egészségben irányítsa eredményesen a vállalat szakszervezeti szerveinek munkáját.

Szerkesztő Bizottság

Kit tekintünk vezetőnek?

A káder- és személyzeti munka befejező része

A szervezőkészség magában foglalja az olyan tulajdonságokat, mint: áttekinthetőség, lényeglátás, taktikai érzék, elemzőérzés, időérzés, melyek nélkül a vezető nem lehet jó szervező. A vezetőnek arra kell törekednie, hogy mindezeket saját munkáját szervezze meg helyesen.

Túlterhelés

Egyes vezetők túlterhelésről panaszkodva időnként kifakadnak, hogy sok fontos rész munkára nem jut idejük. Előfordulhat azonban, hogy amit a vezető túlterhelésnek érez, voltaképp helytelen munkamódszer, vagy korszerűtlen, elavult vezetői szemlélet következménye. Ilyenek pl.: — a vezető túlterhelte, ha nem bízik munkatársaiban, minden munkát maga akar elvégezni, mondván, hogy „csak az a jó, amit magam csinállok”. — A vezető túlterhelte, ha diktatórikus egyénisége nem ad kellő önállóságot munkatársainak a maguk szakterületén, s lényegében a beosztottjai helyett is dolgozik. — A vezető túlterhelte, ha nem különíti el kellőképpen súlyponti feladatait a kevésbé lényegestől, ilyen a „kicsinyes”, „kukacoló” vezető, akinek nem marad ideje a lényeges feladatok teljesítésére.

Fontos kérdés, hogy az elfoglalt vezető mennyi időt szánhat beosztottjaira, munkatársai személyes problémáival való foglalkozásra?

Feleletet csak a vezető beosztása, a mindenkori helyzet mérlegelése adhat. Annyi azonban bizonyos, hogy ha a vezetőtől megkívánjuk, hogy érdeklődjék munkatársai sze-

mélyes problémáiról, ugyanakkor a beosztottaktól is elvárjuk, hogy tartsa tisztelt vezetője időbeosztását, elfoglaltságát. Előfordult, hogy egy magas beosztású vállalatvezető a személyes problémákkal hozzáfutottakat a fogadónapjára irányította. Beosztottai „antidemokratizmusról” suttogtak, elégedetlenkedtek, holott a vezető elfoglaltságát és felelősségteljes beosztását tekintve véve a fogadónap megállapítása természetesen. Ugyanezt pl. a körletvezető vagy aknász már nem teheti meg, akinek mindennapi munkája sokkal emberközelibb, temérdek alkalom ad beosztottjaival való nevelő célzatú beszélgetésekre.

Ellenőrzés

Különösen sok probléma vetődik fel az ellenőrzéssel kapcsolatban, amely a vezető szervező tevékenységének az a mozzanata, amikor a jelenlegi helyzetet összehasonlítja a korábban megszabottal és megállapítja az utasítások megvalósulásának határfokát, sorsát. Sok beosztottban az ellenőrzés szó félelmetesen cseng, vagy azért, mert velem szemben helytelenül alkalmazták, vagy azért, mert oka van arra, hogy tartson az ellenőrzéstől. A helyes ellenőrzés mindenkor értékel, s nemcsak a hibákról, hanem az eredményekről is szól. — Csak az értékelő ellenőrzésben jut kifejezésre az, hogy a vezető milyen érdeklődéssel kíséri a beosztottak, munkatársak munkáját, ezt az érdeklődést pedig minden alkotó szándékú beosztott igényli.

3. Minden dolgozó kötelessége, hogy végrehajtsa ve-

lejtő utasításait. Az engedelmesség önmagában azonban még nem tekintélytisztelő. „A tekintély valamilyen hivatalal, beosztással nem automatikusan velejő adomány, hanem azt minden vezetőnek a maga személyes példamutatásával nap mint nap meg kell szereznie”. — írja a vezetés tudományának egyik szakírója.

A vezetőnek tudnia kell, hogy magatartásának minden mozzanata beosztottjainak nyilvánossága előtt folyik le. Szinte reflektorfényben, amely minden apró arcizmozgását láthatóvá teszi. Ha a vezető és beosztott ugyanazt a hibát követi el, a beosztott szemében mégsem ugyanaz. A vezető hibája, botlása feltűnőbb, a beosztottak hamar észreveszik, s gyakran védekezésül is felhasználják. A vezető tekintélyének vége, ha olyanfélével követel beosztottjaitól, ami- ben pl. — pontatlansága miatt — maga is elmarasztható.

Erkölcsei tekintély

A vezető erkölcsi, emberi tekintélyét, példamutatását akkor tudja kialakítani, ha az alábbi két területen elmaraszthatatlant:

a) *Ha azonosul a munkájával.* A munkakörrel való azonosulásnak azt a fokát, amikor az egyén minden idejét, energiáját alárendeli annak, hivatásnak nevezzük.

b) *A következetesség, igazságosság olyan erkölcsi tulajdonság, amelyet a beosztottak sohasem nélkülözhetnek a vezetőben.* A vezetőnek arra kell törekednie, hogy beosztottjainak munkáját, eredményeit, emberi magatartását igazságosan és következetesen értékelje. Nem lehet szeszélyes hangulatú ember, aki pl. ugyanazon mulasztást egyszer enyhébben, máskor szigorúbban bírál el. Nem kielégítő annak a vezetőnek önismerete és önfegyelmé, akinek hangulatváltozásaitól óvják egymást a beosztottak (ma ballábbal kelt fel, harapós kedvében van stb.). Természetesen a vezető is ember, akire az egyéni, családi problémáiból, egészségi állapotából származó hangulatváltozásai éppúgy jellemzők, mint minden emberre.

A vezetőtől azonban elvárják, hogy hangulatain legyen urrá, döntéseiben, intézkedéseiben, dicséretében, elmarasztalásaiban ne pillanatnyi kedélyállapota, hanem megfontolt következetessége, igazságossága legyen a mértékadó.

Ezeket a gondolatokat kívánom még a taggyűlésen elhangzottakhoz hozzáfűzni.

Nagy Zoltán

Befejeződött az 1967/68-as pártoktatási év

A májusban befejeződött pártoktatási év fő feladatait a Politikai Bizottság 1967. április 6-i határozatának megfelelően Pártunk IX. kongresszusa, a gazdaságirányítási reform, a harmadik ötéves terv követelményei és a nemzetközi kommunista mozgalom egysége erősítésének alapvető tennivalói határozzák meg. E feladatok megvalósítása a pártoktatással szemben magasabb követelményeket támasztott az eddigiekénél. A marxista elmélet fejlődése szükségessé teszi, hogy a pártoktatás hatékonyan járuljon hozzá a szilárdabb marxista elméleti felkészültség megszerzéséhez és a korszerű marxista közgazdasági szemlélet elmélyítéséhez. Mindezen irányelvek voltak alapjai a pártoktatásnak. — Pártszervezeteink jól készítették elő a pártoktatási évet és bátrran támaszkodtak az elmúlt években már sok tapasztalatot szerzett, politikailag képzett propagandistákra, akiket külön dicséret illet a pontos felkészülésért, odaadó, lelkiismeretes munkájukért.

Vállalatunk területén a pártoktatásban résztvevő induló létszám 920 fő volt, akik közül mintegy 91 százaléka fejezte be sikeresen az évet. A lemorzsolódás jelentéktelen volt, ami részben a hallgatók fegyelmezett magatartását dicséri, részben pedig annak tudható be, hogy a pártalapszervezetek állandóan figyelemmel kísérték az oktatást, és ahol hiányosság jelentkezett, azonnal intézkedtek, a problémák megoldására határozatokat hoztak. A kedvezően alakuló számadatok közül csupán a Marxizmus—Leninizmus Esti Középfokú Iskolájánál tapasztalható komolyabb lemorzsolódás, ami arra figyelmeztet bennünket, hogy a következő oktatási év

beiskolázásánál a pártszervezetek jobban válasszák ki a jelentkezőket és csak azokat javasolják, akik megfelelő politikai érettséget tanúsítanak, hogy ezáltal ez a káderképző tagozat valóban elérje az a célt, amiért életre hívták.

Az elmúlt oktatási évben a résztvevők 78 százaléka volt párttag. Ez a magas szám azt igazolja, hogy pártszervezeteink a Politikai Bizottság határozatának megfelelően jártak el, mely szerint a pártoktatás elsősorban a párttagok, tömegszervezeti funkcionáriusok igényesebb, színvonalasabb képzését, továbbképzését jelentse. Az oktatásban résztvevők 64 százaléka munkás, 25 százaléka műszaki, 11 százaléka pedig alkalmazotti beosztású. Célnk az, hogy a munkások arányát tovább növeljük.

Az elmúlt oktatási év hiányosságaként megemlítem a rendszeres ellenőrzés elmaradását. Voltak alapszervezetek, ahol történt ellenőrzés, de zömében nem foglalkoztak kellően e kérdéssel. Igaz, vállalati szinten az Oktatási Bizottság is csak részben fordított gondot a konkrét ellenőrzésre és inkább csak szervezeti segítséget adott az alapszervezetekben folyó pártoktatáshoz. A következő oktatási évben előbbre kell lépniünk ezen a téren.

A múlt év értékelésénél és az új feladatok megjelölésénél szót kell ejteni a tanulmányi fegyelemlről. Az oktatás formáinak többségénél nincs számonkérés. A pártoktatás felnőttoktatás és nem iskola. A foglalkozásra való felkészülés ennek ellenére a hallgatók részéről sem maradhat el és erre a jövőben nagyobb figyelmet kell fordítanunk.

Sebestyén Sándor

Ötös névadóünnepséget rendezett a III. hányázem KISZ-szervezete és szakszervezeti bizottsága. Képünkön az útlőrök köszöntik az újszülötteket.

Az Urán század lövészetén

Simon János és Odor Lajos harszerű lövészet közben

„Mostohák” a gyenge csapatok?

Bevezetésképpen úgy vélem, el kell mondanom e cikk előzményét, hogy tulajdonképpen mi volt az indító ok, aminek alapján hozzáfogtam e téma kidolgozásához, s végül megírásához. Fogadónap alkalmával felkerestem üzemvezető elvtársat, s azzal a szerény kéressel álltam elé, hogy az eddigi szokástól, hagyománytól eltérően ez alkalommal most egy-két gyenge csapatról szeretnék írni, ha lehetőség nyílna esetleg arra, hogy lenn a munkahelyeken beszélgetnék el e csapatok problémáiról,

meglátásairól, véleményt kérnék gyenge teljesítményükkel kapcsolatban.

ELŐZÉKENY FOGADTATÁS

Lábán elvtárs nagyon kedvesen, előzékenyen még azt is megkérdezte tőlem, hogy melyik szintre szeretnék lemenni. Ekkor döntöttem amellett, hogy a 11-12 szinteken teszek egy kis bányajárást. Leendő munkámhoz nagy segítséget kaptam az üzemvezető elvtársól, aki röviden tájékoztatott a gyenge csapatokról, majd sorolta is a csapatokat: 24, 26, 34, 61 csapatok. Külön a figyelmembe ajánlotta a 34-es csapatot, hogy miért, ez csak a későbbiekben derült ki. A tájékoztatást és segítséget megköszönve távoztam a fogadó óráról, s csak ezután gondoltam át, hogy tulajdonképpen milyen nehéz feladatra vállalkoztam. De sebjárgó — gondoltam — ha már így alakult, akkor végig kell járni ezt az utat, mégpedig ha lehet minél eredményesebben. Ilyen előzmények után indultam útnak a bányába.

Bányajárásum első állomása a 26-os csapat volt. A munkahelyet az akkori állapotban így tudnám jellemezni: a munkahely tele volt anyaggal, a szkréper fel van szerelve, a csapat tagjai (3 fő) mégis lapátoltak, hogy miért, röviddel beszélgetésünk kezdetén ezt is sikerült megtudnom. Tehát hiába van a szkréper felszerelve, mivel a ráktárban nincs kőtél és csiga, kénytelenek megiscsak lapátolni az anyagot, amely elég tetemes és távol is esik a csilléktől ez alkalommal.

Valóban, ez a probléma máskor is előfordult, s más csapatokkal is megtörtént, illetve történi. Ennek ellenére mégis jól állnak teljesítmény vonatkozásában. Dehát akkor hol a probléma, mi az alapvető oka a gyenge teljesítménynek?

KI A PATRONÁLÓ?

Beszélgetésünk folyamán arra is fény derült, hogy például a csapat tagjai nem tudták megnevezni a csapatot patronáló személyt. Nagyfokú tájékozatlanság, de vajon ki tehet erről, a csapat vagy a patronáló? Meggyőződésem, hogy e tájékozatlanság fő részese a csapatvezető vajúr és a patronáló közösen, mert a „C” szak három emberének mentésére szolgáljon, hogy ebből két új dolgozó, a harmadik dolgozó pedig másik csapatról lett ideiglenesen erre a csapatra telepítve. Persze ettől még mindig lehetne jobb a teljesít-

mény. A továbbiakban azután érdeklődtem, hogy mégis mi-lyen látják gyenge teljesítményük (75,9 százalék) alapvető okát. Kérdésemre elmondották, hogy a legnagyobb probléma ott adódik, hogy az egy-mást követő szakok között nincs meg a kellő összhang, a megfelelő serkentés, buzdítás és összefogás jobb teljesítmény elérésére, enélkül pedig nincs jó teljesítmény. A csapatvezető vajúr sem a legjobb példát mutatta akkor, amikor a csapat elkezdett egy ereszkét hajtani és ő elment táppénzre, s csak akkor jött újra dolgozni, amikor a csapat már elkészült az ereszké kihajtásával. Persze ez csak egy eset, de hány hasonló eset fordult elő, amiről esetleg nem beszéltek és én sem írok.

EGYÜTTES ERŐVEL

A csapat „C” szakos dolgozó ígéretet tettek arra vonatkozólag, hogy ők mindent megtesznek a jobb teljesítmény érdekében, s az elkövetkezendő időt a „felemelkedés” időszakának tekintik. Én viszont ígéretet tettem, hogy a segítségükre leszek abban, hogy egy „brigádgyűlést” lehessen összehozni, s a többi szak („A” és „B”) dolgozóival is elhessen beszélni e problémákról. (Reméljük, hogy a csapatvezető is, s talán a patronáló is tiszteletét teszi ezen a brigád, illetve csapatgyűlésen!) Persze ez nemcsak rajtam múlik, ehhez a körletvezetésnek is segítséget kell nyújtania.

Bányajárásum következő állomása a 11. szinten a 34-es csapat volt. Nehéz felőrá vártam, hiszen alig tudtam szólásra bírni a csapat tagjait (2 fő). Tudtam, hogy rossz teljesítményről (72,6 százalék) nehéz bármit is védekezésül felhozni, de hát mégis van valami közvetlen oka e gyenge teljesítménynek. Különösen nehéz ilyen problémakörrel beszélni egy olyan csapatnak, amely valaha nagyon jó kis kollektíva volt és kiváló eredményeket produkált. De ez már rég a múlté, s most bizony eléggé szomorúnak és sajnálatosnak mondható a helyzetük.

Kérésemre mégiscsak elmondtak valamit. Például: eléggé kevés alkalommal van telepítve a csapat, ha telepítve van, akkor pedig nem igen törődnek a munkával, a jobb teljesítményre való elérésre a csapat tagjai (ezeknek az embereknek nincs szükségük több pénzre?) A két dolgozó szófukarsága ellenére is sikerült megfejtennem, hogy miért ajánlotta külön figyelmembe ezt a csapatot Lábán elvtárs. A csapat tagjai között van két olyan dolgozó, aki akkor megy táppénzre, amikor akar. Ráadásul az egyik dolgozó, aki ún. „utazó ember”, ő házat épít, így vagy csak délelőttös, vagy csak éjszakai műszakba jár dolgozni, ha nincs táppénz. Ilyen körülmények között lehetetlen, hogy kialakuljon jó csapatszellelem, együttérzés és segíteni akarás a csapat tagjai között. Az egyik dolgozó említette, ha továbbra is ilyen gyenge lesz a csapat, inkább elmegy egy másik csapatra, ott legalább értelmét látja eddigi hiábavaló munkájának. Igen, igen. Amíg ilyen problémák merülnek fel egy csapatban, addig nem lesz belőlük újra jó kollektíva, kiváló eredményeket felmutató csapat, s élvész a semmiségben, vagy talán úgy is mondhatnánk, ahogy valaki szellemesen megjegyezte: „Jé, azt a gyenge csapatot fújta el a szél Uránvárosban?”

Ezekután felmerült bennem az a kérdés, hogy ezek a csapatok talán mostohák, vagy valami más probléma van. Vannak problémák, ez nem vitás, de minden dolgozónak arra kell törekednie, hogy ezeket a problémákat mielőbb megszüntessék, s ők is hozzájáruljanak ahhoz a versenyhez, amelyben az egész üzem részt vesz, a „Szocialista Munka Üzeme” cím elnyeréséhez.

Tóth Mária

A IV-es körlet „Szocialista Körlet” szerződésében vállalta, hogy a 100 százalék alatt teljesítő csapatokkal

különös gonddal foglalkozik. A brigádokat patronáló elvtársak vállalták, hogy gazdasági, mozgalmi vonatkozásban segítik a brigádok vállalkásainak teljesítését. Bizva abban, hogy a fenti brigádok is rendezik soraikat és tőlük telhetően mindent megtesznek a jobb teljesítmények érdekében, várjuk Rónaki Sándor körletvezető elvtárs, Egyed Antal aknász és Verebes János aknász patronáló elvtársak konkrét intézkedéseit — a vállalások szellemében.

Szerkesztő Bizottság

Az EDÜ Ércelőkészítő legjobbjai közül

Győrei István csoportvezető. Az ércelőkészítő üzemegység kiváló dolgozója. Nagy része van abban, hogy az üzemegység 1967. évi tervét kiválóan teljesítette, hiszen csoportja 130 százalékos tervteljesítéssel dicsekedhet. Győrei elvtárs szocialista brigádban dolgozik.

Kiss Pál lakatos. Szintén kiváló dolgozó. A karbantartó csoport „Táncsics” szocialista brigádjának tagja már négy esztendője. Peldás magatartása, gyors, szolgálatkész munkavégzése néhány idősebb szaktársa előtt is példaként állhat.

Lelkes István az EDÜ. kémiai laboratóriumának helyettes vezetője a napokban készítette el és nyújtotta be végverszámtechnológiai diplomamunkáját. A diploma az üzem szempontjából is rendkívül lényeges és technológiájában alkalmazható, gazdaságos módszer kísérleti alapjait teremtette meg.

Koncentrált kiképzés Pécssett

El esztendővel a munkásörök megalakulása után, egyáltalán nem szokatlan látvány az utcákon egyenruhás munkásörököt látni, tömegesen — főleg olyan vidéken, ahol nagyüzem, vagy nagyobb munkásbázissal rendelkező partelep létezik — így van ez Baranyában is. A szén- és rézbányák, a mezőgazdasági nagyüzemek számos munkása, műszaki dolgozója és értelmisége teljesít szolgálatot a mindennapi kemény munka után munkásörögök egységeinél. Mindezek ismerete ellenére, április 19-től 21-ig, ez alatt a három nap alatt, a szokottnál sokkal több egyenruhás munkásörökkel találkozhattunk Pécssett és környékén, akár tereautón, vagy gyalog, zárt egységekben.

A magyarázat nagyon egyszerű. Ekkor tartotta a Pécssett városi járási zászlóalj háromnapos, koncentrált kiképzését. A kiképzési mód kísérletképpen először került így lebonyolításra és mint a megyei járási parancsnok elvtársak mondták, az első eredményeket és következtetéseket mérlegelve a gyakorlat igen sikeresnek mondható. A gazdasági irányítást végző magasabb beosztású elvtársak is úgy vélekedtek, hogy a kiképzések ilyen formájú megvalósítása, amikor is nem kisebb egységeknél, és különböző időben történik a munkásörök termelőmunkából való kivonása, sokkal gazdaságosabb és célszerűbb. A gazdasági vezetés ilyen esetben egységesen számol az esetleges kiesésekkel és már előre tud intézkedéseket hozni a munka zavartalan lebonyolítására, pl. a más, nem munkásörök elvtársak szabadságolásának a kiképzési időszakra történő szabadság zárolásával.

A kiképzés teljes értékűvé még folyamatban van a magasabb parancsnoki fórumoknál. A végső eredményt még nem tudjuk. Egy viszont biztos: a lefolytatott kiképzés a kisebb zökkenőktől — amit a fokozott igénybevétel okozott — eltekintve a zászlóalj századok és a kisebb egységek parancsnok elvtársainak elképesztően jó felkészülését bizonyító munkájáról adott új tükörképet. Munkásörökünk nagy kedvvel, s mondhatnánk katonás fegyvellemmel” hajtották végre a kitűzött feladatokat. Ennél a kiképzési módszernél hatványozottan jelentkeztek munkásörök elvtársainknál a kollektív szellem egészséges megnyilvánulása. Az elvtársak a három nap alatt közelebb kerültek parancsnokainkhoz és munkásörök-társaikhoz.

— Gépkocsira! Hangzott a vezényszó 19-én reggel 7 órakor a „főhadiszállás” udvarán, ahol éppen jelen voltam. Szél kezdetét vette a koncentrált kiképzés. Ez a század a lőtérre indult, de ugyanakkor másik egységek is megkezdtek kiképzésüket a kijelölt helyeken, kik a körletben, kik egy erdő tisztásán. Három napig szüntelenül dolgoztak híradósaink. Az egységek és parancsnokság között rádió- és telefonösszeköttetés óramű pontossággal működött. Parancsok röppentek az éter hullámain, de pár

Önvédelmi kiképzés a körletben

perc, esetleg óra múlva, már a parancsnokság ügyeletés rádiósának kellett bejelentkeznie, hogy nyugtázhassa valamely kiadott parancs sikeres végrehajtásáról szóló jelentést.

A kiképzés utolsó napján este, csak azok a munkásörök elvtársaink nem tértek elége-

detten pihenőre, akik a fázrasztó három nap után kislidáltak a Pécsi Dózsa—Ujpesti Dózsa focimeccsre. Ezért viszont nem a kiképzés vezető és előkészítő elvtársak hibázhatók, hanem a két Dózsa gólképtelen csatársora.

Bodnár László

Megmértél és következménye

Az új gazdaságirányítási rendszer által megkövetelt új módszerek alkalmazásának skálája sokrétű. Egyes módszerek eredményeinek értékelése, hatásának lemérése mutatja a módszer alkalmazhatóságának mértékét. Természetesen, ennek határolása az üzemi eredményekben csapódik ki. A kicsapódás nagyságának függvénye az egyes dolgozó és a dolgozó kollektíva anyagi juttatása. A III. sz. bányai üzem a termelési terv teljesítésének érdekében az üzemi demokráciát a termelési frontján is érvényesítette. Az 1968-as évben önálló elszámolással dolgozó gazdasági egységekre tagozódik az üzem, melyben mindenki megkapta feladatát. A felelősségvállalás és a termelési tervek teljesítésének, gazdaságosságának, fokozása érdekében új mérési és juttatási módszert kidolgoz és bevezetésén fáradozik az üzem, melynek egyik láncszeme az 1968. április 27-én megtartott szakszervezeti tanácsülésen kovacsolódott.

Miről is volt szó tulajdonképpen? Újra és újra a több, a jobb, a gazdaságosabb termelésről. Arról, hogy aki többet ad a közösségnek, többet is kapjon érte. De ki legyen az, aki többet kap? Ehhez kell új mércét megállapítani. Er-

ről döntött a tanácsülés. Az előterjesztés „nyereségprémium” cím alatt az alábbiak szerint történt:

- 1) Üzemi szintű feladatként a terv. önköltség 2 százalékos javítása.
- 2) Körletszintű feladatként a körlet önköltség 1-8 százalékos javítása.
- 3) Az egyéb önálló elszámolási egységek feladataként (gépészet, f. fűrés) meghatározott összeg megtakarítása.

Természetesen az egyes százalékoknak, illetve forintösszeg megtakarításnak megfelelő nagyságú nyereségprémium felel meg. Ehhez szorosan kapcsolódik a részesedés felosztásának rendszere, amelynek új elveket kíván érvényesíteni az üzem. Az üzemben belüli önköltség további javítása érdekében fokozni kell a felelősség konkrétizálását. Ennek érdekében indokolt a gyenge eredménnyel dolgozók részesedésének csökkentése, a kiváló eredménnyel dolgozók részesedésének növelése. A részesedés növelése és csökkentése negyedévenként, az egyes negyedévek elkülönített mutatószám alapján történik, nem halmazonként. Személyenként, vagy kollektívánként meghatározott összeget kell jóváírni,

illetve levonásba helyezni az eredményesség függvényében. A negyedik negyedév összesítése adja személyenként a részesedésemelő, vagy csökkentő tényezőjét.

A bányaművelő csapatok részesedési felosztása az év közben „csapatanyag” (limit+vidia+robbananyag) gazdálkodásra vonatkozik. Ha a csapat megtakarítást ér el negyedévenként, jutalmat kap, ha a „csapatanyag” felhasználásban túlsúlyt jelentkezik, bizonyos összeget levonásba kell helyezni az évvégi részesedésből.

Külön vita tárgyat képezte az igazolatlan mulasztókkal (bumlilók) szemben alkalmazandó fegyelmezési módszer. A Szakszervezeti Tanács állástfoglalt abban, hogy az igazolatlan hiányzókat ki kell zárni a csapatanyag megtakarításból.

A tanácsülés a fenti elvek alapján határozatot hozott, hogy az 1968-as évre ennek szellemében a kollektíva és az egyes dolgozók eredményes munkája után kell az anyagi juttatást is érvényesíteni.

Úgy érezzük az új mérce és a vele járó emelkedő, vagy csökkenő részesedés egy újabb lépés előre a jobb, a boldogabb élet felé.

Szós Péter

Havi harmincezer köbméter víz a városnak

Eredményes vízgazdálkodás a Mecseki Ércbányászati Vállalatnál

Előnk emlékeztünkben él még az 1967-es vízhiányos nyár, amikor bizony napirenden volt, hogy az épületek magasabb lakosztályain alig, vagy éppenséggel egyáltalán nem volt víz. Számos illetékes nyilatkozat hangzott el annak idején a tárgykörben, de víz ezekről még nem lett több. A probléma viszont magától megoldódott. Az őszi és a téli hónapokban senki sem panaszkodott az alacsony vízhiány miatt. De ismét itt a nyár, a hosszú, száraz hónapok a vízellátásban is éreztetik hatásukat. A tortyogói kutakban olyan alacsony volt az elmúlt hetekben a vízszint, mint még soha és a tettyei vízmű is a szokásos vízmennyiségnek csupán a töredékét szolgáltatta.

Takarékoskodni kell tehát a vízzel, ésszerűen kell gazdálkodni a meglevő készlettel — ez a feladat most és ez főleg a sok vizet fogyasztó vállalatokra vonatkozik.

Ésszerű vízgazdálkodás

Az ésszerű vízgazdálkodás nem újkeletű probléma Pécsen. A nagy fogyasztók éveik óta keresik a megoldás mikéntjét és különböző módszereket dolgoznak ki arra, hogy ipari célra minél kevesebbet vegyenek igénybe a város ivóvíz készletéből.

A Mecseki Ércbányászati Vállalatnál hosszú ideje a jelentőségének megfelelő súlyllyal szerepel a vízgazdálkodás. Köztudomású a bányászati munkák vízigényessége és az is, hogy az érc feldolgozása során nagyon sok vizet használ fel az Ércdúti Üzem. Eredményes tevékenység folyik a vízfelhasználás csökkentésére, illetve saját vízkészletek felkutatására és hasznosítására. Erről a munkáról beszélgettünk Rabb Ferenc elvtárral, akinek feladata vállalati szinten irányítani a vízgazdálkodást.

Úránmentesített bányavíz

— Az elmúlt években különféle intézkedések folytán már sikerült alaposan leszorítanunk a kívülről vételezett vízmennyiséget — mondta Rabb elvtárs. — Erőfeszítéseinket természetesen folytatjuk. Munkánkban idén különös ösztönzést ad a víz árának változása. A bányavízet 5,60-ért, a külszínen használtat pedig 8,20-ért kapjuk köbméterenként az eddigi 3,01 Ft helyett. Ez az emelkedés vállalatunk önköltségét is alaposan befolyásolja. Nem közömbös tehát, hogy sikerül-e további eredményes módszerekkel csökkenteni a vásárolt víz mennyiségét.

Jelentős lépés volt ezen a téren az I. bányüzemben a bányavíz uránmentesítésének megoldása. Eddig a bányában már egyszer használt vizet, vagy a természetes bányavízet egészségügyi szempontok miatt nem lehetett felhasználni. Ilyenformán az egyébként oldott uránt is tartalmazó — tehát értékes — víz veszendőbe ment. Az új létesítmény használatbavételével tehát tiszta vizet lehet visszanyerni és ezt ismét fel lehet használni. Ez havonta mintegy 10 ezer köbméter vizet megtakarítást jelent.

Három bányászati közös vízhálózat

A vízgazdálkodás szempontjából nagy jelentősége van annak is, hogy a IV-es bányüzem szállítóaknájában folytatott vízkutató munka eredményekéért egy meglehetősen gazdag vízadó rétegre bukkantak. Ennek hasznosítása révén a IV-es bányüzem

önellátó lehet, s innen el tudják látni a III-as bányüzemet is. Most olyan irányú vizsgálatok folynak, hogyan lehet fokozni a réteg hozamát, valamint mennyire állandó az itt talált víz szintje. Szeretnénk ugyanis létrehozni egy egységes vízellátó rendszert, amelybe bekapcsolnánk a II-es bányüzemet is. Ez azonban nagy beruházást igényelne, ami csak akkor fizetődik ki, ha a megtalált vízadó-réteg kapacitása hosszú időn át alkalmas a három bányüzem ellátására. Ha ez nem látszik biztosítottnak, akkor a II-es üzem kimarad ebből a rendszerből, s ott továbbra is tortyogói vizet használnak fel.

Eddig veszendőbe ment bányavizekkel akarják megoldani az EDÜ hőközpontjának vízellátását is, ami további kb. 18 ezer köbméter vizet megtakarítást eredményezne. Az EDÜ vízellátásában játszik szerepet egyébként egy most megvalósuló jelentős újítás is. Az öntödei indukciós kimenő-cső felhasznált hűtővíz eddig szabadon elfolyt. Most Arpádi József öntödevezető és társai javaslata alapján egy rövid vezeték-szakasz beépí-

tésével ez a víz bekerül az EDÜ rendszerébe továbbfelhasználásra.

Az öntöde tehát a jövőben nem igényel külön hűtővizet. Összesen tehát mintegy havi 30 ezer köbméter vizet megtakarításra van lehetőség vállalatunknál. Ez Pécs város egy napi vízszükségletét fedezné. Ennyivel tudunk hozzájárulni a magunk részéről a város súlyos vízgondjainak enyhítéséhez.

Megtudtuk végezetül Rabb elvtárról, hogy hasonló tevékenységet folytatnak a város többi nagy vízfogyasztói is, főleg a Hőerőmű, amely a szennyvíztisztító teleper létesítendő biológiai szűrő üzembehelyezése után teljes egészében át tud állni a megtisztított szennyvíz felhasználására.

A vállalatok — köztük a Mecseki Ércbányászati Vállalat is — nagy erőfeszítéseket tesznek, hogy minél kevesebbet vegyenek el saját céljaikra a város ivóvíz készletéből. Reméljük, hogy ennek eredménye már az idei nyáron is megmutatkozik és kevesebb panaszunk lesz a vízellátásra.

Hársfal

És mégis vízünk!

Annakidején az iskolában bizonyára mindenki tanulta, milyen kényelmetlenségeknek voltak kitéve őseink midőn még barlangban laktak. Talán a nehézségek közül az volt a legkisebb, hogy akkor még nem működtek az „őskori vízművek” és így szűkebbeknek a forrásokhoz kellett elballagniuk egy-egy ital vizért. És közben még milyen veszélyeknek voltak kitéve! Nem véletlenül hordták maguknál állandóan a kőbaltát. Mindezekre visszagondolva csak derű és optimizmus töltötte el az embert, ha a hétemeletesek felső emeletén lakók kálváriáját nézzük. Igaz ugyan, hogy Ők is majd hogy nem a forrásokhoz járnak, de kérem én, hol leselkedik az Uránvárosban akárcsak egy árva kardfogú tigris, vagy barlangi medve is, a vizért igyekvő dolgozókra. Na ugye? Szinte érthetetlen az a bosszankodás, amivel az ott lakók mégis szemlélik helyzetüket. Továbbá érthetetlen az is, hogy a jóval magasabban fekvő Magaslati úton soha nincs vízhiány (tudom, mert egy jó darabig ott éltem az a kitűnő levegőt és egy sztereonálberlet gyönyörűit.) Természetesen igen nagyfokú rosszindulat kell ahhoz, hogy valaki úgy szemlélje a kérdést, hogy itt sem lenne vízhiány, ha egy-két „fejcs” is lakna az említett emeleten. De hát a szomjas ember hajlamos a részrehajlásra. Pedig másként is lehet magyarázni a kérdést. Naponta olvasható az újságokban, lakótelepekkel foglalkozó cikkekben olyasmil, hogy a lakótelepi emberek kevésbé társasienyek, mint a régebben urbanizálódott területek lakosai.

Lám-lám, meg is van a magyarázat. A VÍZMŰ azt a nemese célt tűzte ki maga elé, hogy segít ezen a helyzeten, hiszen a vizért járó embereket összehozza a közös sors. Elbeszélgetnek ügyebőz a gemeskütnél, összeharagkoznak az alsóbb emeleten lakókkal (akkor még van víz). A vizet hordó asszonyok járása is ringóbb, kevesebb lesz. A módszer továbbfejlesztett változatoként el tudom képzelni, hogy később sehol sem lesz víz. A házak között artézi kutakat fúrnak és estenként az Uránváros kies csendjét megtölti a vizért járó asszonyok bájos éneke. Akik nem kecsegtet ez a biztató jövő, annak itt próbálók segíteni néhány javaslattal: — helyezzen el az erkélyen egy vasdarabot, amiről minden reggel lenyalhatja a harmatot, vásároljon „Mira” gyógyvizet, imádkozzon rendszeres esőért, amit aztán tartályokba gyűjthet, igyon sört (ez utóbbi javaslatomért a vendéglátóipartól a jutalékokat kérem a Szerkesztőség címére küldeni.)

No, de félre a humorral. A probléma nem új, évente megismétlődik. És hogy miért nem lehet rajta segíteni azt a VÍZMŰ egy ízben már ragyogóan megindokolta a Rádióknak írt válaszelevelében. Egy nyomásfokozó berendezést kellene beépíteni valahova, ami rendkívül költséges dolog (kb. 3-4 ezer forint). Remélem ez a hatalmas összeg megnyugtítja azt a néhány száz embert, aki esztelenül a hőrögre agonizáló vizesap előtt átkozódik.

Palásthy József

Szovjet vendégek vállalatunknál

A közelmúltban a szovjet szilveszter küldöttség látogatta meg a KISZ központi alapszervezetét. Képünkön: a baráti találkozó résztvevőinek egy csoportja.

Gyermeknap 1968.

Mint minden évben, idén is május utolsó vasárnapján ünnepeltük a gyermeknapot. Felvételünk a 39-es Dandár uti általános iskola „Pintér István Ut törőcsapatának” út törő-avatásán készült.

Ismét megkérdezzük...

Takaros csokrot gyűjtöttünk össze a lapunkban az utóbbi hónapok folyamán felvetett — és mindmáig nem orvosolt! — problémákból. Lássuk sorjában.

1967. december. Szóvátettük, hogy bár dicséretes gyorsasággal épülnek a járdák, néhány helyen mégis mostohán kezelik ezeket. A kifogásolt járdaszakaszok között említettük a piac előtti sár-, illetve porfészket, a Hajnóczy utcai fűszerbolt és az Acsádi utca közötti szakaszt, valamint az autóbusz végállomással szemközt járdát. Az aszfaltozók cikkünk megjelenése óta sem járfak azokon a helyeken. **Ismét megkérdezzük: van-e remény ezeknek a járdáknak a leaszfaltozására?**

1968. február. Ebben a számunkban a központi irodaépület ablakainak kétes tisztaságáról írtunk. Azóta mindössze annyi történt, hogy a földszinten egy átszervezés eredményeként néhány helyiség ablakát megtisztították. A többivel azóta annyi van, hogy az addig is megvolt piszokréteg tovább húzik. **Ismét megkérdezzük: véglegesen tekinthető-e ez az állapot, vagy keresnek megoldást az ablakok időnkénti tisztítására?**

1968. április. Hosszas huzavona után végre fotócskák árúsítására profilírozták a Bánki Donát utcai papírboltot. Szóvát tettük, hogy az üzlet szerencsétlen nyitvatartási idejével tulajdonképpen nem oldották meg a problémát. **Ismét megkérdezzük: felülvizsgálja-e a Városi Tanács Kereskedelmi Osztálya a szóbanforgó üzlet nyitvatartási idejét?**

Irtják az erdőt!

Újmecekalja építésének indulásával szinte egyidőben megkezdtek — egy rendkívül jó gondolatotl vezérelve — a vasút melletti erdősáv telepítését. Nagy szeretettel figyeljük évről évre a faj fejlődését és a hajdan vékonyka facsemeték ma már dúsombú, arnyas erdőt alkotnak. Nagyon sok újmecekaljai keresi fel pihenő idejében, óvodások és kisiskolások járnak ide, az erdő mindenkiné az nyújtja, amit vár tőle: a felnőtteknek pihenést, felüdülést, a gyermekeknek játékot és — a sokféle fa megismerése levén — egy picivel több tudást.

Es ezt az erdőt veszély fenyegeti.

Évek óta építi a sok autótulajdonos hangyaszorgalommal az erdőszámba beékelte garázsok hosszú sorát. Arról most nem beszélünk, hogy esztétikailag milyen látványt nyújt ez az elterpeszkedő, zömmel vakolatlan épületekből álló garázsosor és hogy hosszú időre — a lakóház építkezése utánra is — biztosítják a Páfrány út porral-sárral való ellátását. Inkább arról, hogy ez a garázsosor, amely kezdetben kis bokrocskák, utóbb erdőszéli fácskák pusztulása árán épült, ma már a Komarov Gimnázium alatti sűrűbb erdőhöz ért. Itt combvastag fák törzsén csattog már a fejsze, ezt pedig nem lehet szó nélkül hagyni. Ezen a részen az erdőszáv szinte igazi erdővé terebélyesül és itt már erdőt kell irtani a következő garázsépítőknek.

Felhívjuk erre az illetékes tanácsi szervek figyelmét. Jól fontolják meg, mielőtt az új engedélyeket kiadják az építésre, érdemes-e pusztítani az erdőt. Nem csekély az a pénz, amit a városépítés beruházásából az erdő telepítésére fordítottak és sem, amíg gondos kezek munkájával ilyené lett ez az erdő. Itt is a közérdek áll szemben az egyéni érdekekkel. A köz érdeke az erdő (és a belefektetett költségek) védelmét kívánja meg, az egyéni érdeke — a garázsépítő autótulajdonosok érdeke — pedig az építés útjában álló fák kiirtását. Véleményünk szerint az előzőnek kell érvényesülnie és véget kell vetni a szépen fejlődő erdő további pusztításának.

Hogy hol épüljenek akkor a további garázsok? Ez fogas kérdés és nehéz lenne a válasz. Egy azonban biztos. Semmi esetre sem az erdőben.

H. I.

Új fejtési mód a III. sz. Bányüzemben

A III. sz. bányüzemben a 5. szinten többszeletes kísérleti fejtési rendszert készített meg. A kísérleti fejtés új szerű műszaki megoldása a fejtési üreg talpán a következő szelvi mütőfőkének az elhelyezése és kivitelezése. A lepadolt fejtési üreg főtétjét robbantással omlasztják a padlóra. A 330 négyzetméteres terület 1 mx1 m-es hálóval, átlagosan 2 méteres fúróluk állóságával kerül lefúrásra. A robbantás 293 darab gyújtacs és 450 kilogramm robbanóanyag felhasználásával történik.

A terület középvonalába két fokozatban ékes betörés lett lefúrva, továbbá az ezáltal létrehozott szabadfelületre két oldalról, 11 fokozatban törtétnik a robbantás. A robbantás után átlagosan 1,5-2 méter köztvasagság jöveszthető le, amely helyenként — laurást figyelembe véve — a fejtési üregt mintegy 70-80 százalékan tölti ki laza anyaggal és mütőfőn mintegy 2-2,5 méter robbantott közetréteg helyezkedik el.

Anyánapi ünnepek

Kedves, megható ünnepe színhelye volt május 5-én a II-es üzemi tanácsterem. A KISZ-szervezet vezetősége az üzemben dolgozó anyákat köszöntötte. Az ünnepségen részt vettek az Üzem párt-és szakszervezeti vezetői is.

A meleghangú ünnepi beszédet Nagy Sándor elvtárs, a KISZ-szervezet elnöke mondta. A beszédében méltatta az Édesanyák nehez, áldozatkész, de hálás szerepét, beszélt az anyai szeretet minden kifejezéséről. Megemlékezett a vietnami édesanyákról, kik fegyverrel a kezükben harcolnak azért, hogy gyermekeik jövőjét biztosítsák.

Később két kispajts és egy úttörő leányka szavalattal, illetve énekekkel, a KISZ-tagok pedig egy-egy eszokor virággal és kis üdvözlőlappal köszöntötték az ünneplőket.

Befejezőként az üzemben dolgozó Édesanyák látogatban fejezték ki szolidaritásukat a vietnami édesanyákkal szemben.

Farkas János

A III-as üzemben május 4-én eddig nem tapasztalt meglepetéssel érte az édesanyákat. A Szakszervezeti Bizottság és a KISZ-szervezet közösen kedves, megható anyánapi ünnepeket rendezett számunkra, ahol virágcsokorral köszöntöttek bennünket az ünnepségre meghívott piros nyakendős úttörők. A hatás nem maradt el. A szép versidőzetekkel tüzelt ünnepi beszéd, az úttörők kis műsora könnyeket csalt szemünkbe. Nagyon jólesett, hogy a mindennapi munka mellett gondoltak ránk, az édesanyákra, akik mindent megtesznek azért, hogy gyermekeink megfelelő körülmények között, meleg családi körben nőjenek fel.

Ezúton köszönjük meg a gyvelmességet és kedvességet a Szakszervezeti Bizottságnak és a KISZ-szervezetnek.

III. bányüzemben dolgozó édesanyák

A KISZ KB Intéző Bizottsága határozatának szellemében

Az 1967/68-as évi KISZ-oktatás a Szolgáltató Üzem KISZ-alapszervezeteiben

A KISZ KB Intéző Bizottságának 1967. május 18-i, az 1967/68. évi KISZ-oktatásról szóló határozata értelmében több oktatási fokozat, illetve forma között választhatnak a fiatalok. Ha egy oktatási rendszerben ilyen szemmel látható változást eszközölnék — óhatatlanul is felmerül mennyiben tettünk eleget a KISZ KB határozatának.

Érvényesítettük a fokozatosság elvét

Egy-egy oktatási év befejeztével, ha értékelést akarunk készíteni, meg kell vizsgálnunk hogyan valósítottuk meg célkitűzéseinket, miben léptünk előbbre, mik a tapasztalatok a következő évre. Első sorban miért is van szükség a KISZ-oktatásra? Komoly segítséget ad nevelési célkitűzéseink megvalósításához, százezreket ismert meg a legalapvetőbb politikai tudnivalókkal, amely a mai modern ember ismereténél nélkülözhetetlen. Szükségszerű, hogy a KISZ-oktatás ügy adjon segítséget a fiataloknak a marxista világnézet alapjainak elsajátításához, hogy magyarázza a párt politikáját, az aktuális bel- és külpolitikai kérdéseket, igazodva a fiatalok életkori sajátosságaihoz, igényeihez. Tehát a KISZ-oktatásnak kettős feladatát kell megoldania, de törekednie kell arra, hogy egybekapcsolódjon a KISZ egész munkájával. Persze nem volna helyes, ha mindezt egyszerre, egyetlen oktatási évben szeretnénk megvalósítani. A KISZ-oktatásban érvényesíteni kell a fokozatosság elvét. Mindezeket figyelembe véve indítottuk be az 1967/68-as KISZ politikai oktatásokat üzemünkben. Szerettük volna, ha üzemünk minden egyes fiatalja valamely oktatási formában részt vesz, de megkérdezés nélkül senki sem iskoláztunk be. Ez nem kis problémát jelentett, de hogy megoldottuk, a számszerű adatok is mutatják.

Az oktatási év indulásakor alapszervezetünk létszáma 174 fő volt. A KISZ politikai oktatás valamely formájára 110 fiatal jelentkezett. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a jelentkezett fiatalok mind szorgalmasan el is jártak és szívélyüknek tekintették az ott folyó munkát. 80 fő azoknak a fiataloknak a száma,

akik rendszeresen jártak és kivették részüket az oktatási körök munkájából. A nagy létszámra való tekintettel alapszervezetünként tagoltuk az oktatási köröket, így üzemünkben 3 alapszervezetben a Világifjúsági Fórum és egy alapszervezetünkben a Marxista Vitakör témáit dolgoztuk fel, melyet minden fiatal a jelentkezéskor jelölt meg, de lehetőséget adtunk önálló helyi kezdeményezésekre (pl. a tematika kibővítése a fiatalokat érdeklő kérdésekkel).

Tapasztalatunk, hogy szorosabb tartalmi kapcsolatot kell kialakítani a KISZ-alapszervezetek és az oktatási körök munkája, a KISZ-vezetőség és a propagandista között. Epi-tenünk kell egymás munkájára, bővíteni kell a jobb munka érdekében a KISZ-megbi-za-tások rendszerét. Nem nélkülözheti a KISZ-vezetőség a propagandista tájékoztatását a fiatalok érdeklődéséről, problémáiról.

Az elkövetkező oktatási évben a tapasztalatok és a KISZ KB Intéző Bizottsága 1967. május 18-i határozata figyelembevételével következetesen érvényesítenünk kell azt az alapelvet, hogy nem a számszerű eredmények növe- lése a cél (erre már nincs szükség, mert a tömegagita- ciónál fejlődése következtében nem az oktatással kell az agi- tációs propaganda-feladatokat megoldani). Ezt még akkor is érvényesítenünk kell, ha az oktatási létszámunk csökken- ne. A körülmények, a reális lehetőségek számbavétele a legfontosabb. Ez vonatkozik a fiatalok összetételének, iskolázottságának, érdeklődés- nek elemzésére, ugyanúgy, mint a rendelkezésünkre álló személyi és tárgyi feltételek vizsgálatára, de fokozott mé- rtkben kell lehetőséget adni önálló kezdeményezésekre.

Dr. Varga Aladárné

Akikre büszkék vagyunk

Varga Miklós elektrikus a Szolgáltató Üzem dolgozója, háromszoros Kiváló dolgozó, a Zipernovszky szocia- lista brigád vezetője, KISZ- vezetőségi tag, pártbizalmi.

Megállják helyüket Dolgozó nők a Kísérleti Kutató Üzem analitikai laboratóriumában

Ismeretes, hogy a felszabadulás óta országunkban a nők teljes mértékben egyen- jogúak a férfival, mégis nagyon sok problémát hallunk minden felől, hogy a gyakorlatban ez nem így van. A munkahelyek vezetői általán-osan idegenkednek a női munkaerőtől, hisz azokat gyereket szülnék, gyermek-ápolás miatt többet hiányoz- nak, sokszor nem elég szak- képzettek.

Most én egy ellenkező pél- dát szeretnék bizonyítani. A Kísérleti-Kutató Üzemnél, az analitikai laboratóriumban sem a dolgozó nőknek, sem az üzem vezetőinek nincsen okuk panaszra. Az üzemgy- ség 74 százaléka nő, közöttük mérnökök, technikusok, labo- ránsok egyaránt képviselve vannak, s joggal állíthatjuk, valamenyien megállják hely-üket.

A kutatómérnökök fele nő. Szalay Józsefné — 5 gyermek édesanyja — kitűnő munkát végez. Igen sok analitikai problémával foglalkozik siker-esen. Legutóbb a ritkaföld- fém előállítás programjába vágó fluor meghatározást ol- dotta meg. Klesch Katalin 12 éve dolgozik vállalatunknál. Milyen laboráns kezdte, majd levelező tagozaton elvégezte a

Százezer forint segélyezésre

Vállalatunk Szakszervezeti Tanácsa az 1967. évi nyere- segből 100 000 forintot tartalé- kolt nagycsaládos dolgozóink segélyezésére. 1968. május 13-án Rácz Gyula elvtárs, a vállalat SZB-titkára 62 nagycsaládos dolgozónak 1000 —2500 forintos vásárlási utal- ványt adott át 100 000 forint összértékben. Az átadás után Varga István nagycsaládos dolgozó köszönetet mondott a vállalat párt-, szakszervezet, KISZ-szerveinek és a gazda- sági vezetésnek e gondosko- dásért.

Autóval külföldre

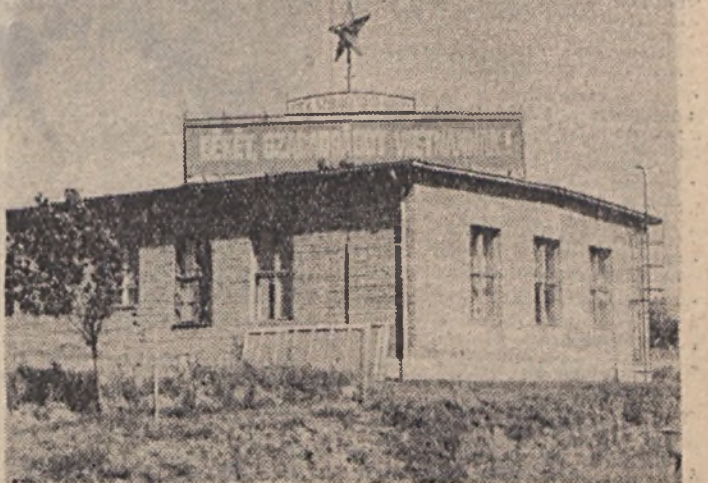
Több olvasónk érdeklődésé- re közöljük, hogy a külföl- dön okozott gépjárműkarok rendezését szerződéses szabá- lyozzák. A nyugati országok- ban keletkezett gépjárműza- vatossági károkat a nemzet- közli Zöldkártya egyezmény alapján vállalja az Állami Biztosító. (Magánszemélyek- nek, szervezeteknek, költ- ségvetési szervezetek Ausztriá- ba és Nyugat-Németországba látogató gépjárművel részére nem kell a Zöldkártyát kiál- lítani.)

A szocialista országok kö- zött Kék-kártya egyezmény áll fenn. Ennek előnye, hogy az azokba utazó fentebb em- litett gépjárművek részére kü- lön igazolásra nincs szükség, az országjel és a rendszám igazolja a biztosítást.

A versenybizottság jelenti

A vállalati mupnkaverseny- bizottság közleménye: a 6 1968. sz. igazgatói utasítás- ban meghirdetett „Elüzem” cím pályuzatra valamennyi érdekelte üzemünk megküld- te nevezését. Az I. negyedév értékelése alapján I-es, III-as bányauzemünk, Kutató—Mély- túró Üzemünk és Szolgáltató Üzemünk teljesítette időará- nyosan „Elüzem” cím felté- teleit.

1968. évben a „Szocialista Munka Üzeme” cím megtar- tására a Szolgáltató, a cím el- nyerésére a II-es, III-as bá- nyaüzem, valamint a Kísérleti Kutató Üzem tett felajánlást. Felajánlásait a vállalat gaz- dasági vezetése és Szakszer- vezetői Bizottsága elfogadta.

Ahol a „Szocialista Munka Üzeme” cím megtartásáért dolgoznak.

Akik a „Szocialista Munka Üzeme” cím elnyeréséhez munkájukkal hozzájárulnak. Gotthard József szocialista brigád III. sz. bányauzem

Hírek az ÉDÜ-ből

Az üzem Szakszervezeti Bi- zottsága március hónapban tárgyalta az ÉDÜ munkabiz- tonsági és egészségügyi hely- zetét. A beszámoló Kovács Bertalan főmérnök tartotta. Az évek során bekövetkezett egészségügyi javulás ellenére több megoldandó feladat vár még e téren az üzem kollektívájára.

Kéthónapos üzemelés után is teljesen épek azok a bazalt kövek, melyeket az ÉDÜ két darab 59-es keverőtartályába beépítettek. Jövő hónapban újabb 5 darab tartályt látnak el bazalt fenékekkel, a koráb- ban alkalmazott, sok gondot okozó keramit béls helyett.

Az ÉDÜ műszerkarbantartó csoportja — nagymértékű, külső vállalat részére meg-

rendelt — speciális galvani- záshoz folytat előkészítel- ket. Az eredmények még nem kielégítőek, de biztatóak. Fel- tehetően országos jellegű problémát oldanak meg.

A külső kivitelezők közel- jövőbeni levonulása komoly többletfeladatot ró az év má- sodik felétől kezdődően a Gé- pészeti Üzemegységre. A za- varatlan üzemvitel érdekében az átállás megszervezése fo- lyik.

Következő szerkesztő bi- zottsági ülésünket június 4-én 15 órakor tartjuk a szokott helyen.

Dolgozóink írják:

Családommal Harkányba jelentkeztem üdülésre. Jelent- kezőmet elfogadták és augusztus 6—13-ig soroltak be, de közölték (1968. április 18-án), hogy az üdülési díjat mi- nél előbb fizessék meg. Kér- dem. Miért kell 1968-ban há- rom hónappal előbb befizetni az üdülési díjat, amikor a korábbi években elég volt egy hónappal, illetve két hét- tel a beutalás előtt?

Hunyadvári Béla

Az üdülési igény bejelen- tésekor dolgozóink a szűk ke- resztmetszetű üdülési férőhe- lyeket maguk számára leköt- tük. Annak érdekében, hogy a rendelkezésre álló férőhelyek maradéktalan kihasználását biztosítani tudjuk (esetleges, az igényelő akadályoztatásából eredő átcsoportosítást alkal- mazzunk) vállalatunknál álta- lában a következő gyakorlat alakult ki. Az üdülés kezdő- tét megelőzően a külföldi és esereidülés díjait I hónappal, a vállalati üdülés díjait (Balatonfüred, Harkány) 2 héttel előbb kell befizetni.

Vállalati Szakszervezeti Bizottság

VETÉLKEDŐ

II. forduló

1913. júliusában a legte- hetségesebb és leglelkese- bb Ifjúságkötetből megalakították az ifjú- munkások központi szer- vező bizottságát. Ki lett a szervező bizottság el- nöke?
- Mikor jött létre a Gali- lei kör? Év? hó?
- Mely városokban volt a Szocialista Ifjúsági Inter- nacionálé II., III. és IV. konferenciája?
- A Szocialista Ifjúsági Internacionálé IV. kon- ferenciájának egyik ha- tározata volt: a nemzet- közli antimilitarista if- júsági nap megrende- zése. Mikor tartották meg az első nemzetközi ifjúsági napot az antimilitariz- mus jegyében?
- Mikor alapították az „If- júsági Internacionálé” című folyóiratot? Év? hó?
- Az „Ifjúsági Internacio- nálé” című folyóiratnak hány száma jelent meg az alakulását követő há- rom és fél évben?
- Mikor tartotta alakuló nagygyűlést Budapest- ten az Ifjúságkötés Or- szágos Szövetsége — IOSZ — ? Év? hó? nap?
- Az Ifjúságkötés Orszá- gos Szövetsége (IOSZ) alakuló nagygyűlésén ki képviselte a Szociáldé- mokrata Pártot és ki a Kommunista Magyaror- szági Pártját?
- Az IOSZ alapszabálya szerint hány éves kortól hány éves korig lehetett tagja a Szövetségnek?
- Az Ifjúságkötés Orszá- gos Szövetsége Központi Vezetőségének két elnö- ke és két titkára volt. Kik voltak ezek a sze- mélyek?
- Mikor jelent meg „Az Ifjú Proletár” első szá- ma? Év? hó? nap?
- Hány példányban je- lent meg „Az Ifjú Pro- letár” első száma?

Az Ercbányásban meg- hirdetett szellemi vetélkedő I. fordulójának legeredmé- nyesebb megfőtjőit, akik könyvjutalomban részesül- nek: Antal János, Pekarek Tamás, Sör Lajos, Panler János, Fűrös Ferenc, Szabó Antal, Rabb János, Vajda Zoltán, Tarnavölgyi Béla, Csonka József.

Nő, család, munka

R agyogóan süt a nap, hétfő reggel van. A környező utcákból egyenként siet- nek a buszmegállóhoz az ÉDÜ-labor női dolgozói is. Van, aki az utolsó pillanatban érkezik, mert kifestő reggeli mos- dását kellett hatékonyan ellenőriznie. Mire odaérnek, már mindannyiunk túl van egy fél műszakon: gyerek ébresztése, öltöztetés, bölcsőde, óvoda, esetenként anyai pofonok kiosztása már a hajnali órákban.

A férfiak természetesen már sokkal előbb odaérnek, kényelmesen helyet foglalnak és megkezdik napi műszakjukat a kártyakerer- getéssel. A nők magától értetődően állnak, hát hogyne, hiszen egyenjogúság van! Üd- vözlök egymást: szia! szia! — de csinos vagy! — Jó színed van, napoztál? — Jó a fejed, voltál fodrásznál? — Mit szólsz a tegnapi filmhez? — Fjád hogyan tanult? Az enyém tűrhető... és így tovább. Zsong a busz. észre sem vesszük, és már megérkezünk. Többé- kevesebb zajos reggelizés, öltözködés és kez- dődik a napi munka.

Nem állítjuk, hogy a munkakezdéssel be- fejeződött volna a csevegés, de a munkán- kat reményesen elvégezzük bizonyíthatóan, his- zen szocialista brigádban vagyunk és a mun-

kaversenyben a II. helyezést értük el üzem- egységen belül. Van közöttünk kiváló dolgozó is, és a jutalomosztásnál mi is elég gyakran szereplünk a névsorban.

Hat éve dolgozunk együtt, ismerjük egy- mást szakmailag, emberileg is. Van amikor veszekszünk, de ez olyan, mint az áprilist időjárás, hamar megjelenik a szivárvány. Sokszor segítjük egymást akár a munkahely- en, akár a családban. Humorunk szerencsé- re van, úgy hogy egy-egy problémát, vagy egy „velős” főnöki „lemarást” (természetesen a hiányosságok pótlása után) el tudunk vi- selni. Munka után van amikor szeminárium- ra, vagy iskolába megyünk, de nagyképzés- lenné állítani, hogy a szórakozást megvetjük. Négy-öt óra felé jönnek haza gyermekeink és kezdjük a második műszakot. Mindent tudunk kell, főleg a fiús manáknak a va- csofafőzéstől a kocsmárkáig, nem is beszél- ve az Orion-úr-hajó működési elvének meg- magyarázásáig. Ezek a dolgok néha neheze- bek, mint egy nagymosás, de ez is hozzánk tartozik.

Mit mondjunk még? Ilyenek vagyunk, így élünk.

Az ÉDÜ-labor nődolgói

Megkezdődött a kispályás labdarúgó bányász-kupa-bajnokság

Május 4-én megkezdődött az üzemek közötti hagyományos labdarúgó-bajnokság. A bizottság, mely a szervezéssel és a lebonyolítással foglalkozik, elégedett. Az üzemek pontosan és figyelemmeljesen képviselik magukat a mérkőzéseken. Az évvégi értékelésnél a csapatok vezetői elmondták a bajnoksággal kapcsolatos problémáikat és az újabb bajnoki kiírás már ezeket figyelembevételeivel készült. Így eljutottunk oda, hogy bajnokság közben csak ritkán fordulnak elő szervezési problémák.

A mérkőzéseket a tavaszi fordulókban a Bánki Donát utcai Általános Iskola kézilabda-pályáján rendezzük. Az első két forduló mérkőzéseit alapján a Kutató-Mélyfúró Üzem csapata áll az élen 4 ponttal 10:3-as goarányal.

Az üzem csapatok szurkolói tájékoztatás céljából az alábbiakban közöljük a tavaszi forduló hátralévő mérkőzéseit:

- V. forduló: június 1. (szombat) 17.00 I-es üzem—Kis-Kut, 18.00 IV-es üzem—Szolgálató U. június 3. (hétfő) 17.00 Központ—Kut, Mélyfúró U. 18.00 III-as üzem—EDU.
- VI. forduló: június 8. (szombat) 17.00 Kut—Mélyfúró—EDU 18.00 IV-es üzem—II-es üzem június 10. (hétfő) 17.00 Központ—III-as üzem 18.00 Szolgálató U—Kis-Kut.

- VII. forduló: június 15. (szombat) 17.00 Szolgálató U—I-es üzem 18.00 II-es üzem—Kut, Mélyfúró június 17. (hétfő) 17.00 III-as üzem—Kis Kut, 18.00 Központ—EDU.

- VIII. forduló: jún. 22. (szombat) 17.00 III-as üzem—Kut, Mélyfúró 18.00 IV-es üzem—I-es üzem jún. 26. (hétfő) 17.00 Kis Kut—EDU 18.00 Központ—II-es üzem

- IX. forduló: június 29. (szombat) 17.00 Kut, Mélyfúró—Szolgálató 18.00 II-es üzem—EDU július 1. (hétfő) 17.00 Központ—I-es üzem 18.00 IV-es üzem—Kis Kut, Üzem.

Marinov Dezső

Jelenet a Bányász Kupa II. fordulójából. II. bányász-Üzem—Szolgálató Üzem 5:0.

Bemutatjuk sportkörünket, az Ércbányász SC-t Kosárlabda-szakosztály

Az egyesület legfiatalabb szakosztálya, a szó legszorosabb értelmében, hiszen ez év januárjában tartott közgyűlés fogadta el a létrehozását és a szakosztály tagjainak átlagos életkora sem ér el a 13 évet.

A szakosztály vezetője Deli Zoltán, az edző Solti József. A szakosztálynak jelenleg 13 igazolt fiú játékos van, valamennyien serdülő korúak.

Sokkal többet nem is lehet elmondani róluk, inkább a megalkulás körülményeiről szeretnénk írni.

A csapat gerincét a tavaly úttörő olimpiai nyert úttörő-csapat tagjai alkotják. Egyik részük a Bánki Donát utcai iskola tanulója. Másik részük ipari tanuló. Az úttörőolimpia megnyerése után szinte az egész csapat kibővült az úttörőcsapatból és egyesületet kerestek. Tekintettel arra, hogy újmecsekallal gyerekekről volt szó, az Ércbányász SC örömmel vállalta, hogy gazdája lesz a fiúknak és kiegészítve a Bánki Donát utcai iskola úttörő korú játékosával, megalakította a szakosztályt.

A csapat a városi ifjúsági bajnokság II. osztályában fog indulni. A szakosztály célkitűzéseit köztölt sportolónak, fejlődjenek. A kosárlabda sport számára hazánkban évtizedek óta az utánpótlást elsősorban az iskolák adják, éppen ezért fiatal szakosztályunk számára is a legfontosabb, hogy szoros kapcsolatot teremtsen nemcsak a Bánki Donát utcai iskolával, hanem valamennyi újmecsekallal iskolával.

Pillanatnyi cél tehát a szakosztály bővítése, bázisának szélesítése és a szakszerű kiválasztás megvalósítása, hogy szakosztályunk valóban a legszorgalmasabb és letehetősebb gyerekek kerüljenek.

Városrésznél nagy problémája a serdülőkorú lányok megfelelő sportolási lehetőségének biztosítása. Míg a fiúk vonatkozásában — elsősorban a labdarúgás révén — a lehetőségek nagyobbak, addig a lányok számára a sporto-

lási lehetőséget eddig egyik szakosztálynak sem tudta megteremteni. Ezt a tényt figyelembevéve a tervek között szerepel a szakosztály bővítése, lánycsapat.

A távolabbi cél természetesen, hogy a kezdő fiatal csapatból az évek során magasabb játékerőt képviselő csapatokat alakítsunk ki. Erre minden lehetősége megvan a szakosztálynak, hiszen a minőségi sport kialakításához szükséges tömegbázis városrésznél még évekig adva lesz. Az egyesület vezetősége minden segítséget megad a szakosztálynak a megfelelő eredményes munkához.

A szakosztályvezetés feladata, hogy jó érzékkel végezze a kiválogatást.

Ebből kiindulva és ismerve a jelenlegi játékosok szorgalmát, tehetségét és a szakosztályvezetés hozzáértését, biztosan lehetünk benne, hogy néhány év múlva erős sportterületen is magasfokú kosárlabda szakosztálya lesz egyesületünknek.

Rózsa Iván

Júniusi sportprogram

Júniusban lényegében befejeződik a tavaszi szezon, mely után két hónapra készülni csak üszölni fognak versenyzőink, valamint labdarúgóink a Magyar Népköztársaság Kupában, amennyiben továbbjutnak. Ez azt jelenti, hogy a tavaszi hajrá hónapja a június, így bizhatunk abban, hogy igen nagy mérkőzéseket látnak úgy kézilabdában, mint labdarúgásban.

Asztaliteniszörök június 2-án a Budapesti Akadémiaifjók csapatával játsszák utolsó mérkőzésüket a Műszaki Klubban. A jóképességű csapat ellen reméljük jól szerepel csapatunk és megszorítja ellenfelet.

Kézilabdázóink június 2-án a Pécsi Tanárképző Főiskola csapatával mérkőznek, 8-én a Budapesti Építők csapatát fogadják, 16-án a Lőrinci Főnőhoz utaznak, majd 23-án a Tatabányai Volán csapatával játszanak itthon és 30-án Simontornán fejezik be

A dolgozók „kis” ügyei

A szocialista vezetési stílus az emberi kapcsolatok apólasán, a szocialista humanizmuson, a szocialista demokrácián és mindenekelőtt az emberi méltóság tisztelésén tartásán alapszik. A demokrácia, a humanizmus nem zárja ki a figyelemmel munkát, a szigorú munkafegyelmet, de kizárja a gorbombaságot, az emberi méltóság megalkasztását, a dolgozók érdekeinek figyelmen kívül hagyását, az úgynevezett „kis” ügyek lételetlen ügyintézését.

Az új gazdasági mechanizmusban megnövekedett a vállalatok, üzemek önállósága, a dolgozók döntésének, intézkedésének nagyobb súlya. Az üzemi önállóság következtében a kérdések zömében az üzemekben döntenek. A kérdések azért kerültek az üzemi hatáskörbe, mert a körülményeket, a helyi lehetőségeket jobban ismerik. A vezetők nagyobb leterhelése miatt azonban nem hanyagolható el a dolgozók problémáinak rendezése, panaszok meghallgatása, orvoslása. Az üzemi önállósággal kialakult új helyzetet azonban a dolgozóknak is figyelembe kell venni, tehát problémáikkal elsősorban az egyes üzem szervezőkkel kell fordulni. A vállalatok belüli kiadott szabályzatok ugyanis — amelyek a dolgozók egyes juttatásaival foglalkoznak — a hatáskörökről, a fellebbezési lehetőségekről is intézkednek. Nehezíti, lassúvá teszi az ügyintézés, ha a dolgozó közvetlen a vállalat vezetéséhez fordul kérvényekkel, ugyanis a már említett hatáskörök rendezésével a vállalatvezetés illetékes szerveinek az üzem véleményét ki kell venni, illetve a panaszt az üzemi hatáskörbe kell utalni.

Általában elmondhatjuk, hogy a panaszokkal, kérelmekkel — legyen az szóbeli, vagy írásbeli — akkor kell a vállalat vezetéséhez fordulni, ha az üzemi szervek nem intézkedtek, vagy a dolgozó véleménye szerint nem megfelelően intézkedtek az üzemi hatáskörök rendezésével a „vállalatvezetés” alatt nemcsak a vállalat igazgatójának kell értenni, hanem a dolgozónak sem kell feltétlen az igazgatóhoz ragaszkodni a panaszok ügyintézésénél. Az egyes fő-

osztályok, osztályok megfelelő hatáskört kaptak e kérdések rendezéséhez, a dolgozók tehát bizalommal fordulhatnak a szervekhez is. Tudni kell azonban, hogy egyes kérdések rendezésének feltételei vannak és abban valamennyi ügyintéző szerv — legyen az üzemi, vagy vállalati központi szerv — csak egyforma véleményt tud mondani. A lakásügyeknél — amely vállalati szinten a kérelmek zömét jelenti — pl. a lehetőségek igen korlátozottak. A kérelmezők a vállalat vezetéséhez fordulnak sok esetben anélkül, hogy a lakáskérelmeket az üzemüknek beadták volna. A kialakult gyakorlat szerint az üzemek illetékes üzemi Lakáselosztó Bizottságok gyűjtik össze a kérelmeket, azokat megvizsgálva döntenek az esetenként kapott kereteken belül a kiutalásról. A vállalat központilag tehát nem tartalékol lakásokat, s így a vállalat vezetéséhez fordulni kérelmezőket az üzemekhez kell irányítani.

Egyes kérelmeknél — amely eldöntése az igazgató hatáskörébe tartozik — előírás, hogy a dolgozó az üzemvezetés véleményével ellátva adja be kérelmét (pl. igazolatlan mulasztás rendezés, folyamatos munkaviszony összekapcsolás hűségjutalom szempontjából, fizetésnélküli szabadság kérelme stb.). Gyakran előfordul, hogy a kérelmezőn kívül az üzemi határidőn belül kellene dönteni (pl. külföldi utazás) — de az üzemi véleményt nem mellékelte a dolgozó — s így nézeteltérés támad az ügyintézőkkel. Ez elkerülhető, ha a dolgozó időben, és az előírásoknak megfelelően fordul kérelmével a döntésre jogosult szervekhez.

Dolgozóink saját érdeke tehát, hogy alaposan ismerjék jogait, kötelezettségeit, s tanulmányozzák az ezzel kapcsolatos rendelkezéseket, a Vállalati Kollektív Szerződést, hűségjutalmi és nyereségrészesedési szabályzatot, az igazgatói utasításokat stb. Az ügyintézők is tekintsek úgy a dolgozók kérelmeit, hogy azok a dolgozók számára nem kis ügyek, s mindenkor emberségesen, a körülményeket figyelembevéve döntsenek.

Juhász Károly

Jó, hogy van...

Ujmecsekalljain egy nagy, modern posta. De az már nem jó, hogy kilenc ablaka közül csak kettő áll a lakosság szolgálatára. Ezért a délutáni csúcsgazdálkodás idején hosszú sorban türelmetlenül várhatunk az emberek, akiket pedig — a legtöbb esetben — otthon vár még a második műszak. Vajon milyen sorsot szántak a hét gazdálkodó ablaknak? *

...üzleteinkben sok papírazárak becsomagolására. De az már nem jó, hogy ebből annyit használnak fel egy-egy alkalommal, hogy a vásárolt

10 dkg sajtot, vagy felvágottat otthon kutatómunkával kell előkötörni a gongyöleg mélyéről. A papír árusítását nem kellene továbbra is a papírüzletekre hagyni? (Vagy csak a lemérés után csomagolni?)

Egy munkás sírvafakadt

Napokig vitáztam magammal, hogy megírjam vagy ne írjam meg ezt a cikket. Nem a retorziótól való félelem tartotta vissza, azt talogattam, hasznos lesz-e, vagy káros. Végül is döntöttem, mert úgy éreztem, hogy ilyen és ehhez hasonló eset számtalan van és ez ellen tiltakozni kell.

Ez a meglehetősen hosszú bevezető nem köntörfalazás akar lenni, azonban fontos, hogy akitőlől és akinek szől, ne támadást lássanak benne, hanem vonják le a megfelelő tanulságot.

Üzemi Döntőbizottságunk meglehetősen furcsa, azonban jogilag sima ügyet tárgyalt a napokban. G. J. földalati szállítással dolgozó volt csatlakozó panaszal jár, bérézéssel kapcsolatos ügyben. Nevezett a kéve dolgozik vállalatunknál, soha nem volt hiányzása, sőt még táppénzen sem volt. Ez év februárjában azonban kezdett rosszul érezni magát, orvoshoz ment és az enkorbajt állapított meg, így táppénzre került. G. J. orvosi igazolást kapott, hogy a bányából kérje külszínre — könnyebb munkára magát. Bár még maradhatott volna táppénzen, azonban ő az anyagok miatt is, de gondolva, hogy könnyebb munkát elbírná, akkor inkább dolgozik, és kifizette magát. S itt kezdődik az ügy, amiért írtam a cikket. G. J. üzemünk munkájul csoportjánál bemutatás orvosi javallatát s kérte, helyezze a könnyebb munkára. Meg is történt az áthelyezés, azaz annak kellett volna lenni, ehelyett új munkaszervezést kötöttek, amelyben fizetését 56 Ft helyett 50 Ft-ban állapították meg. Úgyfélünk tiltakozott, hogy miért lesz kevesebb a napi díja, hisz a sedégmunkás keresete még beléfer az 56 forintos segédmunkás keretébe, és így is kevesebb lesz a keresete, mert a bányapótlékot nem kapja ezután. Az volt erre a válasz, hogy ha nem tessék, mondjon fel. Persze, hogy a két rossz közül a jobbat választotta. Nyolc évé dolgozott itt, a szíve idehúzza, és betegesen menjen új helyre dolgozni, egy új vállalatot? Ezekre gondolva aláírta az új szerződést és el is foglalta új beosztását. Aztán az első fizetés után jött a felocsúdas; amikor mindent leszámolta majdnem 1000 forinttal kevesebb lett a keresete.

Rendben van az, hogy ki mennyi munkát végez, annyit ér, azonban ez a családnak nem elég, sőt a beteges miatt magát is jobban kell táplálni. Panaszkodott itt-ott, s végül is javasolták, hogy forduljon a Munkáügyi Döntőbizottsághoz. Az ügyvel azonban nem tudtuk mit kez-

Ünnepi könyvhét

Az ünnepi könyvhét alkalmával engedje meg a kedves olvasó, hogy pár sorban foglalkozzunk az üzemi könyvtérrel és ezen túlmenően a Művelt Nép Könyvtérrel Vállalat munkájával. A Könyvtérrel Vállalatot a hivatott arra, hogy ellássa az üzemi és egyéb bizományos könyvtérterjesztő anyaggal.

Küzdött a dolog, hogy hazánkban az elmúlt húsz éven keresztül esztendő alatt lényegesen megnövekedett a könyvtérterjesztés, de sajnos a legutóbbi szociológiai statisztikai felmérések azt bizonyítják, hogy még mindig nem elegendő, s főleg nem azon rétegekben, ahol erre a legnagyobb szükség lenne. Tudott dolog, hogy az szellemi dolgozók olvasási igénye lényegesen nagyobb, mint más — fizikai és mezőgazdasági — dolgozóké, de mégis furcsának tűnik — a feltétlenül javítani kell az üzemi könyvtérrel, hogy ne csak a feltérredéket tegyék ki az olvasók táborának a nem értelmiségiek.

Mindezek ismeretében fektet oly nagy súlyt a SZOT és a Művelt Nép az üzemi könyvtérterjesztők munkájára. Az erőfeszítések, melyeket az elmúlt években tesznek, nem hiábavaló. A könyvtérterjesztés — könyvtérterjesztés — „szürke katonái” az üzemi könyvtérterjesztők, akik — nem a tévesen elnevezett jó kereseti lehetőségeikért — hanem az ügy szeretére mint végzik oly jó munkájukat — csak egy számjegyűt említek: a Pécsétt működő egyetlen Művelt Nép Könyvtérterjesztő Bóit kétszer annyit forgalmaz évente a terjesztőkön keresztül, mint városunk hét könyvtérterjesztője összesen.

Az üzemi könyvtérterjesztés az egyik leghatékonyabb eszköz arra, hogy minél több dolgozóhoz eljusson a könyv, hogy minél több olvasó ember nevelődjék, ezért is adta ki a SZOT a szakszervezeti bizottságok felé azt az irányelvet, hogy az „üzemi szakszervezeti bizottságok tekintik a könyvtérterjesztést fontos kulturális feladatnak, és ezért kímélték figyelemmel, ellenőrzik és támogatják az üzemi könyvtérterjesztők munkáját.”

Végezetül — s ezt ne tekintse a kedves olvasó kimonodottan terjesztési propagandának — az ünnepi könyvhét alatt és az után is többször keresse fel vállalatunk könyvtérterjesztőit, fejtse ki egyéni igényét, észrevételeit a terjesztéssel kapcsolatban, s így talán lassan elérhetjük, hogy az olvasók táborát tekintve ne legyenek fehérek a folatok országunkban, amelyek sajnos ma még előfordulnak.

Sakkozóink befejezték a tavaszi idényt. A csapat egyik legeredményesebb tagja a 16 éves Ribli Zoltán sakkmeister.

Felhívás!

Az Ércbányász sportkör elnöksége kéri a pártoló tagságot, valamint szocialista brigádokat, hogy társadalmi munkával segítsék a sportkör saját pályájának nefejlesztését. A munkára jelentkezők a pályán tartózkodó gondnok útmutatása alapján dolgozhatnak.

Közel három hónapja megkezdődött a labdarúgó-bajnokság. Szurkolóink már az utolsó időszezonokat kezdve figyelik csapatunk tevékenységét. A tavaszi fordulón a hajrá igazán csak most kezdődik. Az eddig lejátszott mérkőzések alapján — egy-két mérkőzést kivéve — általában jó benyomást keltettek labdarúgóink. A csapat tagjai megértették a feladatokat és mindent elkövettek a jó eredmények elérése érdekében. Különösen elismerésre méltóak az idegenben lejátszott mérkőzések eredményei. Örövendős, hogy a csapat szereplése nem egy-egy játékos kiugró teljesítményére épül, hanem szinte valamennyien jó díjazásteljesítményekkel értek el a sikereket. Előrelépést jelent ez az elmúlt év bajnoksághoz képest. Az eredmények eléréshez természetesen hozzájárult az is, hogy a korábbi időszezekhez viszonyítva kevesebb volt a sérülések száma és a formaingadozása is, azonban ha esetleg ilyen előfordult akkor a tartalékok is

Hangosabb nézőteret!

megálltak helyüket. A szakosztály vezetője, edzők, rendezők, a szakosztály egyéb megbízatással ellátott társadalmi aktívái valamennyien igyekeznek és jó kedvvel állnak helyt megbízatásukban, mert eddig mindent megtettek labdarúgóink a siker érdekében.

Különösen elismerésre méltó Dvra János edzőnk lelkes és jó szakmai hozzáállása. A hét szinte valamennyi napját a csapat tagjainál tölti. Központi problémája a csapat szereplése, annak ellenére, hogy nem a vállalatunknál dolgozik és munkahelyi beosztása nagymértékben lekötö, maximálisan igyekszik egyeztetni gazdasági feladatait az edzői tevékenységével. Jó dolog ez, mert a nevelés területén egyik fő szempont a személyi példamutatás. Az időszekek, akik mint játékosok is ismertek, szinte természetesen vesznek, mert ő

már a kezdő kezdőként is ilyen volt.

A szakosztály tevékenységéből azonban egy igen fontos dolog hiányzik. Igaz, szolgálaton a vezetőség mentesítésére, nincs még olyan nagy tradíció, hogy nagy közönség álljon a szakosztály mellé, azonban fontos lenne — véleményem szerint — időszekeknek szurkológyűlést, összejutni és ott megvitányalni a szurkoló, az edző és a vezetőség véleményét. Jelenleg a szakosztály tagjainak biztosított a támogatás az eredmények eléréséhez. Egy azonban rendre elmarad, és az a szurkolók hangja. A szurkolók többségének általában kezelebbi kapcsolata is van a labdarúgással, hisz ők is kergettek a labdát valamikor és annak idején nekik is jöttek az egy kis büzdítás. A mérkőzésekben már szép számmal jelennek meg a nézők, de a

szurkolásból nemigen tesznek megfelelő vizsgát. Ezzel szemben több alkalommal halljuk a sportszerteret bekiadásokat, melyek egyáltalán nem hatnak pozitív irányba. Gondoljanak csak a szurkolók arra, hogy a labdarúgók is emberek, és nekik is lehet rosszul a játék, de ha buzdítják a csapatot, az csak a jobb szereplést eredményezheti.

Jelenleg jól megy a csapatnak, nincsenek problémák. Csak még ez az egy, a szurkolók a gyenge pont. Ne vegyék rossz néven Kedves Szurkolók, de az minden csak nem szurkolás, amit a Tüzer utcai sportterületen tanúsítanak. E néhány sort nem felvétel érdekelnek, sem viandító cikksorozatoknak, vagy éppen a szurkolók felé provokációnak szantani, hanem a labdarúgóink kérését kívánom tolmácsolni. Hangosabb és sportszerűbb nézőteret szeretnénk hallani és akkor talán nem marad el az eredményes folytatás.

HAJRÁ ERCBÁNYÁSZ

Marinov Dezső

MECSEKI ERCBÁNYÁSZ

A Mecseki Ércbányászati Vállalat Dolgozóinak Lapja

Feloldás szerkesztő: Tóth Béla

Szerkesztő: Ragoncsa János

Szerkesztőség: Telefon: 18-37. Vállalati: 7-103

Kiadja: Baranya megyei Lapkiadó V.

Feloldás kiadó: Braun Károly

Telefon: 15-33. Előfizethető a szakszervezeti bizalmiaknál

Előfizetési díj egy évre 9.60 Ft

MEGJELENIK MINDEN HÓ UTOLSÓ CSÜTÖRTÖKJÉN

PECSI SZIKRA NYOMDA

Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.

F. v.; Melléklet: Rezső